

Biuletyn Informacyjny

ISSN 1899-5608
nr 2 (84) czerwiec 2025

Konstrukcje drewniane

Zawody sportowe PDK OIIB

RCA w badaniu wypadków na placach budowy

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
ul. Krakowska 289, 35-213 Rzeszów

Sekretariat, przewodniczący
tel. 17 777 64 61
sekretariat@inzynier.rzeszow.pl
dyrektor@inzynier.rzeszow.pl

Portal internetowy
portal@inzynier.rzeszow.pl, www.inzynier.rzeszow.pl
www.facebook.com/PodkarpackaOIIB
tel. 17 777 64 53

Biuro czynne
od poniedziałku do piątku w godz. 7:30-14:30

Konto Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:
Santander Bank Polska S.A.
61 1500 1100 1211 0005 2361 0000

Dyżury Członków Prezydium Okręgowej Rady PDK OIIB:
Grzegorz Dubik - przewodniczący Okręgowej Rady
Wacław Kamiński - zastępca przewodniczącego
Anna Malinowska - zastępca przewodniczącego
Jarosław Suchora - zastępca przewodniczącego
Liliana Serafin - sekretarz Okręgowej Rady PDK OIIB
Iwona Warzybok - skarbnik PDK OIIB

Spotkania z członkami prezydium Okręgowej Rady PDK OIIB
w poniedziałki, po wcześniejszym uzgodnieniu
telefonicznie z sekretariatem.

**Ustalane dni i godziny udzielania informacji i wyjaśnień członkom
Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:**
Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej
Dariusz Nowakowski - środy od godz. 12.00 do 14.00
Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
Zbigniew Plewako - czwartki od godz. 8.00 do 10.00
Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Jerzy Madera - środy od godz. 12.00 do 14.00
Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
Elżbieta Kosior - czwartki od godz. 11.00 do 13.00

Radca Prawny - Kancelaria Prawnicza
Artur Kosturek i Wspólnicy - spółka komandytowa
35-051 Rzeszów, ul. Podpromie 8A
Telefon: (+48) 515-171-105, 515-171-106
biuro@kosturek.pl

Wyżej wymienione osoby są dostępne w podanych terminach
po wcześniejszym umówieniu.

Biuletyn Informacyjny

REDAKCJA:

Liliana Serafin - redaktor naczelna
Sylvia Lutak, Zdzisław Pisarek - członkowie
Ewelina Łosiewicz, Patrycja Kasprzyk - redaktor z ramienia biura Izby
PDK OIIB
Stale współpracujący PZITB, PZITS, SEP, SITK, ZMRP
biuletyn@inzynier.rzeszow.pl
tel. 17 777 64 55

Redakcja zastrzega sobie prawo ingerowania w nadesłane teksty.
Materiałów niezamówionych nie zwracamy.
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych reklam.

Zdjęcie na okładce: Kościół i Klasztor oo. Franciszkanów w Krośnie,
fot. Adobe Stock

Nakład: 1000 egz.

Skład, opracowanie graficzne i druk:

Drukarnia Triada
ul. Kolejowa 15, 36-040 Boguchwała
tel. 604 469 611, 880 709 702 www.drukarnia-triada.pl

SPIS TREŚCI

Z ŻYCIA IZBY

- XXIV Okręgowy Zjazd
Sprawozdawczy PDK OIIB 6
- Zawody II Etapu
Ogólnopolskich Olimpiad
Stowarzyszenia Elektryków
Polskich - EUROELEKTRA,
ELEKTROMECHATRON
oraz POLTELEINFO 8
- Finał centralny IV Ogólnopolskiej
Olimpiady Wiedzy o Procesie
Inwestycyjno-Budowlanym 9
- Podsumowanie XXXVIII
Olimpiady Wiedzy
i Umiejętności Budowlanych
w Okręgu Rzeszowskim 10

- Międzynarodowe Targi
Budownictwa i Architektury
BUDMA 2025 11
- Targi Nowoczesnego
Budownictwa Modern Home 11
- Posiedzenie Zespołu ds.
Bezpieczeństwa i Ochrony
Zdrowia w Pracy Rady
Ochrony Pracy przy Sejmie RP ... 12
- X Forum Kierowników IT
w Administracji 13
- Spotkanie z uczniami
z Publicznej Szkoły Podstawowej
nr 4 w Stalowej Woli 14

- Z wizytą w Szkole Podstawowej
nr 10 im. Janusza Korczaka
w Tarnobrzegu 14
- II Otwarte Mistrzostwa
Inżynierów Budownictwa
w Biegach Terenowych 15

- Zwycięstwo naszej reprezentacji
w I Ogólnopolskim Evencie
Gokartowym Pomorskiej
Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa 15
- Eliminacje strzeleckie
na strzelnicy myśliwskiej
w Borze w Rudnej Małej 16
- II Ostatki Inżynierskie 16

NA BUDOWIE

- Konstrukcje drewniane – błędy ... 17

KĄCIK PORAD

- Kącik brydżowy 20
- Analiza przyczyn źródłowych
(RCA) – zastosowanie w badaniu
wypadków na placach budowy 25
- Procedury w postępowaniach
dotyczących decyzji o środowisko-
wych uwarunkowaniach
(wybrane zagadnienia) 28
- Efektywne podejmowanie
decyzji pod presją czasu –
sztuka wyboru między
impulsem a refleksją 29

SKŁAD ORGANÓW STATUTOWYCH, KOMISJI I ZESPOŁÓW KADENCJI 2022-2026

- Delegaci Okręgowego Zjazdu PDK OIIB
- Delegaci Krajowego Zjazdu PIIB
- Okręgowa Rada PDK OIIB
- Okręgowa Komisja Rewizyjna
- Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
- Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
- Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności
Zawodowej
- Zespół Samopomocy Koleżeńskiej
- Komisja Doskonalenia Zawodowego

- Zespół ds. Zamówień
- Kapituła Odznaczeń Honorowych
- Zespół Prawno - Regulaminowy
- Zespół ds. Cyfryzacji i SEO
- Zespół ds. Praktyk
- Kapituła Konkursowa
- Zespół ds. Promocji i Integracji
- Zespół ds. Utrzymania i Eksploatacji
Budynku
- Zespół ds. Portalu Internetowego
- Zespół Redakcji Biuletynu Informacyjnego
- Komisja Wnioskowa

OCALIĆ OD ZAPOMNIENIA

- Moje Miasto Krosno.
Pałac w Polance - część I 31

Z ŻYCIA WYŻSZYCH UCZELNI TECHNICZNYCH PODKARPACIA

- Wątek Sanockiej Fabryki Maszyn
i Wagonów z Sanoka w historii
Lwowa 35

GALERIA INTEGRACYJNA

- Wystawa malarstwa I Levkas
Oleksija Małykha (Oleksii
Małykha) i Maryny Afanasjewy
(Maryny Shynkaruk) 36

WSPÓŁPRACA ZE STOWARZYSZENIAMI

PZITB

- Finał Konkursu PZITB 2024 na
najlepszą pracę dyplomową absol-
wentów studiów II stopnia
kierunku Budownictwo 39

PZITS

- Finał Konkursu PZITS 2024 na
najlepszą pracę dyplomową
absolwentów studiów II stopnia
kierunku Inżynieria Środowiska
i Energetyka 40

SEP

- Konkurs „Najlepsza praca
własna uczniów szkół
ponadpodstawowych”
edycja XV..... 41

WKŁADKA TECHNICZNA

- Projekt technologiczny budowy
nasypu drogowego
z wypełnieniem mieszanką
pyłowo żuźlową 21

Szanowni Państwo

Za nami ostatni w tej kadencji XXIV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy PDK OIIB, o którym można przeczytać na następnych stronach Biuletynu Informacyjnego. W następnym Zjeździe uczestniczyć już będą nowi delegaci, wybrani w jesiennych powiatowych wyborach, o terminach których będziemy Państwa informować w kolejnym numerze Biuletynu.

W Izbie jak zawsze wiele się dzieje – wystarczy spojrzeć na kalendarz wydarzeń. Nasi biegacze ustanawiają kolejne rekordy, nasza reprezentacja była najlepsza w I Ogólnopolskim Evencie Gokartowym, a my współorganizujemy olimpiady przedmiotowe i konkursy dla uczniów szkół średnich branżowych oraz studentów Politechniki Rzeszowskiej, a w ramach akcji specjalnej „Zostań inżynierem” promujemy nasz zawód zachęcając dzieci i młodzież do kształcenia się w tym kierunku.

W tym numerze sporo miejsca poświęciliśmy tematyce bezpieczeństwa w budownictwie. Tematykę posiedzenia Zespołu ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP przybliżyła nam Iwona Warzybok, członek Rady ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie przy Okręgowym Inspektorze Pracy w Rzeszowie. Z kolei Urszula Gawrysiak, Dyrektor Porozumienia dla Bezpieczeństwa w Budownictwie omówiła zastosowanie metody RCA (Root Cause Analysis) w badaniu wypadków na placach budowy. Polecam obydwa artykuły.

Procedury w postępowaniach dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach to kontynuacja artykułu p. Agaty Dąbal z poprzedniego numeru.

W ramach cyklu „na budowie” dr inż. Wojciech Sikora porusza temat konstrukcji drewnianych, co z pewnością zainteresuje konstruktorów.

Dla miłośników brydża kolega Jerzy Madera przygotował mały quiz. Szczegóły w Kąciku brydżowym.

Wakacje zbliżają się wielkimi krokami. Planując wyjazdy, pamiętajcie o aparatach fotograficznych. We wrześniu kolejna edycja Konkursu Fotograficznego „BUDOWNICTWO WOKÓŁ NAS” i nagrody za najlepsze zdjęcia.

Tradycyjnie zachęcam do przeczytania całego numeru oraz śledzenia portalu PDK OIIB i profilu na Facebooku, gdzie na bieżąco zamieszczane są informacje o działalności naszego samorządu.

Liliana Serafin
Liliana Serafin
redaktor naczelna

Koleżanki i Koledzy

XXIV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Podkarpackiej OIIB dobiegł końca. Zjazd zakończył się udzieleniem absolutorium Okręgowej Radzie za rok sprawozdawczy 2024, potwierdzając tym samym zaufanie do dotychczasowej działalności organów Izby. Był to ostatni Zjazd w obecnej kadencji – czas podsumowań, refleksji i planowania dalszych działań na rzecz środowiska inżynierów budownictwa w regionie.

Gościnnie w obradach zjazdu uczestniczył przedstawiciel PIIB kol. Mieczysław Grodzki, wiceprezes Krajowej Rady. W tym miejscu kieruję w jego stronę serdeczne podziękowania za cenne rady i spostrzeżenia oraz pozytywne podsumowanie działań naszego samorządu i podjętych przez PDK OIIB inicjatyw na rzecz wspólnego interesu inżynierów budownictwa, nie tylko o znaczeniu lokalnym, lecz wpływających pozytywnie na całokształt środowiska inżynierskiego w kraju.

Pierwsza sobota kwietnia przebiegła w serdecznej atmosferze, pełnej pracy zjazdowych komisji, merytorycznych dyskusji, głosowań delegatów i rozmów branżowych. Dziękuję delegatom za ich obecność i poświęcony czas. Szczególne podziękowania kieruję do pracowników biura, którzy na co dzień zajmują się przygotowaniem wydarzeń Izbowych, odpowiadają za bieżącą oraz płynną działalność administracyjną, organizacyjną, szkoleniową, kwalifikacyjną i członkowską, a także za obsługę biurową organów statutowych oraz zespołów/komisji powołanych przez Okręgową Radę. Po wiosennym zrywcie płynnie przeszliśmy w letni okres pełen budowlanych wyzwań. Na budowach panuje intensywne tempo, a my musimy mierzyć się z uciekającym czasem, inflacją, waloryzacjami, zmianami i roszczeniami. Najważniejsze jest, by budować zgodnie ze sztuką, respektując przepisy prawa budowlanego, jednocześnie dbając o jakość i bezpieczeństwo. Pamiętajcie proszę o tych wartościach na każdym etapie, a na koniec życzę, by z kontraktu oprócz satysfakcji pozostało również coś w kieszeni.

Co nas czeka w najbliższym czasie oraz co miało miejsce pomiędzy numerami Biuletynu Informacyjnego? Wiosną odbyły się targi budowlane, na których mieliśmy stoisko z poradami dla osób planujących w tym roku budowę domu. W maju zaplanowana jest kolejna odsłona II Sympozjum „Spotkania Zawodowe Inżynierów Budownictwa w Oświacie”. Początek czerwca to czas wspólnej organizacji z PZITB i PRz X Konferencji Naukowo-Technicznej „Kształtowanie Konstrukcji i Budowli”. Będzie to ogromny zaszczyt gościć uczestników w siedzibie Izby, gdzie odbędzie się także inauguracja oraz wręczenie nagrody imienia prof. Kusia. Następnie odbędzie się I Piknik Rodzinny Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nad Jeziorem Tarnobrzeskim połączony z eliminacjami załóg inżynierskich do ogólnopolskich zawodów żeglarskich inżynierów budownictwa w Olsztynie.

W kolejnym numerze Biuletynu Informacyjnego opowiemy szerzej o tych wydarzeniach. Stałym punktem programu będą również VI Otwarte Mistrzostwa Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Marszu na Orientację – pamiętacie? Zawsze w przedostatnią sobotę sierpnia. Serdecznie zapraszamy wszystkich chętnych do marszu po bieszczadzskich ścieżkach oraz do spotkania z inżynierską społecznością z całej Polski.

W 2025 roku po raz kolejny nasza Izba zorganizuje szkolenie dla rzeczników i sędziów izb południowych, które odbędzie się w połowie września. Wykłady i szkolenia poprowadzą prawnicy z PIIB. Będzie to doskonała okazja do nauki oraz integracji środowiska inżynierów z południowych izb okręgowych.

W międzyczasie nasze Izbowe drużyny wezmą udział w organizowanych przez inne izby okręgowe zawodach sportowych; takich jak pływanie, strzelectwo, brydż, żagle czy badminton. Życzymy naszym drużynom wielu sukcesów! A propos, wiosną odbyły się pierwsze ogólnopolskie zawody gokartowe, które już przyniosły naszym zawodnikom sukcesy. Zachęcamy do aktywnego uczestnictwa w tych sportowych wydarzeniach.

Dbając o wypełnienie ustawowego obowiązku rozwoju wiedzy, umiejętności i kompetencji inżynierów budownictwa regularnie dodajemy nowe propozycje szkoleń branżowych, a także szkoleń miękkich, na wspólnej krajowej platformie.

W ramach nowych inicjatyw - nasz nowy ubezpieczyciel wprowadził usługę porad prawnych. W odpowiedzi na rosnącą presję i odpowiedzialność związaną z naszą profesją, oferujemy również pomoc psychologiczną dla członków naszej okręgowej Izby – szczególnie dostępne na portalu PDK OIIB.

Odwiedzamy szkoły i przedszkola, starając się zaszczepić wśród młodzieży i dzieci zainteresowanie zawodem oraz rozwijać ich techniczną pasję. Może nie uda nam się przebić popularnością strażaków, ale warto spróbować.

Z uwagi na nadchodzące jesienne wybory delegatów na kolejną czteroletnią kadencję, powiatowe spotkania integracyjne organizowane są już od maja, a do biura regularnie napływają nowe zgłoszenia dotyczące terminów tych wydarzeń. Koleżanki i Koledzy, to właśnie Wasz głos oraz potrzeby stanowią motor naszych działań. Dlatego apeluję o poważne podejście do jesiennych wyborów w powiatach, aby wybrani zostali kandydaci, którzy będą gotowi poświęcić swój czas na pracę na rzecz środowiska inżynierów. W ramach tych wyborów, jesienią wybieriecie swoich przedstawicieli w tzw. „małych ojczyznach”, którzy będą waszym głosem podczas Zjazdu oraz będą pracować w organach statutowych i zespołach / komisjach powołanych przez Okręgową Radę.

Zachęcam do obserwowania portalu PDK OIIB oraz profilu na Facebooku – w ofercie Izby na pewno znajdą się wydarzenia, szkolenia, wycieczki i możliwości dofinansowania, które spełnią Wasze oczekiwania.

Integracja środowiska, wzajemne poznawanie się i nawiązywanie nowych kontaktów to nasza siła, siła samorządu oraz szansa na współpracę przy wspólnych projektach budowlanych i inżynierskich, zarówno na poziomie powiatu, województwa jak i kraju.

Grzegorz Dubik

Grzegorz Dubik
przewodniczący Okręgowej Rady PDK OIIB

LUTY

- **01.02.2025 r.** w restauracji Fabryka Smaku odbyły się II Ostatki Inżynierskie, zorganizowane przez Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **02.02.2025 r.** Damian Ślęczka, reprezentujący naszą Izbę, wziął udział w IV Biegu Górnołotnych w Tarnowie, na dystansie 12 km. Bieg ukończył z czasem netto 43:39, utrzymując znakomite tempo 3:42 min/km i zajął 10. miejsce spośród 270 uczestników w klasyfikacji Open oraz 3 miejsce w kategorii wiekowej M40-49 na 67 startujących.
- **05.02.2025 r.** przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik odwiedził Publiczną Szkołę Podstawową nr 4 w Stalowej Woli i spotkał się w dwóch turach z uczniami klas VI-VII oraz uczniami klas I – III. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **08.02.2025 r.** w lasach Woli Zgłobieńskiej, w ramach IV Zimowego Biegu Wielki Las, odbyły się II Otwarte Mistrzostwa Inżynierów Budownictwa w Biegach Terenowych. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **10.02.2025 r.** odbyło się posiedzenie prezydium OR PDK OIIB.
- **11-14.02.2025 r.** przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik, zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB Wacław Kamiński, członek OR PDK OIIB, przewodniczący Zespołu ds. Cyfryzacji i SEOD Piotr Chmura. Uczestniczyli w Międzynarodowych Targach Budownictwa i Architektury BUDMA 2025. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **14.02.2025 r.** Piotr Stasiowski podczas 34. Halowych Mistrzostw Polski w Lekkiej Atletyce Masters, wystartował w biegu na 800 m i z czasem 2:13 min zdobył brązowy medal.
- **21.02.2025 r.** odbyło się spotkanie informacyjno-integracyjne czynnych członków PDK OIIB powiatu niżańskiego.
- **22.02.2025 r.** w Reskart Racing w Rzeszowie, odbyły się I Eliminacje PDK OIIB w Gokartach. Na starcie stanęło 20 zawodników, którzy walczyli o dwa miejsca w reprezentacji PDK OIIB na I Ogólnopolskim Evencie Gokartowym, organizowanym przez Pomorską OIIB. Na podium stanęli: Mateusz Kardynał, Grzegorz Rogala i Łukasz Gida. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **28.02.2025 r.** odbyło się spotkanie informacyjno-integracyjne czynnych członków PDK OIIB powiatu przemyskiego. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl

MARZEC

- **01.03.2025 r.** w Zespole Szkół Nr 1 im. Ambrożego Towarnickiego w Rzeszowie odbyły się eliminacje okręgowe XXXVIII Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **01.03.2025 r.** kol. Damian Ślęczka zmierzył się z wymagającym dystansem w Biegu Hrabiego 2025 -36 km i 600 m przewyższeń, zajmując – 1. miejsce w kategorii M45+ oraz 4. miejsce w kategorii Open.
- **03.03.2025 r.** w siedzibie PDK OIIB odbyło się rozstrzygnięcie Konkursu na projekt statuetki i tablicy upamiętniającej prof. Stanisława Kusia. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **03.03.2025 r.** odbyło się posiedzenie prezydium OR PDK OIIB.

- **05.03.2025 r.** na Politechnice Rzeszowskiej odbyły się Zawody Okręgowe Ogólnopolskich Olimpiad SEP – ELEKTROMECHATRON. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **06.03.2025 r.** w Politechnice Rzeszowskiej odbyły się Zawody Okręgowe Ogólnopolskich Olimpiad SEP – POLTELEINFO. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **07.03.2025 r.** w Zespole Szkół Energetycznych przy ul. W. Pola 1 w Rzeszowie odbyły się Zawody Okręgowe Ogólnopolskich Olimpiad SEP–EU-ROELEKTRA. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **07.03.2025 r.** w Wojewódzkim Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w Rzeszowie odbyło się spotkanie przedstawicieli PDK OIIB oraz organów nadzoru budowlanego, będące kontynuacją wcześniejszych rozmów i wspólną inicjatywą dotyczącą kluczowych zagadnień branżowych.
- **17.03.2025 r.** odbyło się posiedzenie OR PDK OIIB. W posiedzeniu uczestniczył przewodniczący OKR PDK OIIB Dariusz Nowakowski oraz przewodniczący OKK PDK OIIB Zbigniew Plewako. Podjęte na posiedzeniu uchwały dostępne na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **20-21.03.2025 r.** w Krakowie odbył się XXII Europejski Kongres Informacji Renowacyjnej, w którym uczestniczył przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **22-23.03.2025 r.** w Hali Podpromie w Rzeszowie podczas trwania Targów Nowoczesnego Budownictwa Modern Home inżynierowie z PDK OIIB oraz zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB Jarosław Suchora udzielali porad dla mieszkańców Rzeszowa i okolic, którzy przybyli na targi. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **22.03.2025 r.** ruszył kolejny Krakowski Półmaraton Marzanny, a wśród tysięcy biegaczy był nasz reprezentant kol. Damian Ślęczka. Czas ukończenia: 1:21:37, Miejsce Open: 44/2824, Miejsce w kategorii M40-49: 12/747.
- **27.03.2025 r.** w Galerii Integracyjnej odbyło się spotkanie z podróżniczką Dorotą Szwają, która zabrała nas w inspirującą podróż podczas prelekcji „Opowieści z Ziemi Świętej”. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **27.03.2025 r.** w Szkole Podstawowej nr 10 im. Janusza Korczaka w Tarnobrzegu odbyło się spotkanie z uczniami klas III, VII oraz VIII. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **28.03.2025 r.** na torze gokartowym w Gdańsku, nasza reprezentacja w składzie kol. Mateusz Kardynał i Grzegorz Rogala stanęła na najwyższym stopniu podium. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **29.03.2025 r.** w siedzibie PDK OIIB, odbyła się 11 Międzynarodowa Giełda Biurofilów. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl

KWIECIEŃ

- **02-04.04.2025 r.** w Zakopanem odbyło się X Forum Kierowników IT w Administracji, wśród prelegentów wystąpił członek OR PDK OIIB, przewodniczący Zespołu ds. Cyfryzacji i SEOD PDK OIIB Piotr Chmura. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **04.04.2025 r.** w siedzibie PDK OIIB odbył się Finał Konkursu PZITB 2024 na najlepszą pracę dyplomową absolwentów studiów II stopnia kie-

KALENDARZ WYDARZEŃ

luty-kwiecień
2025 r.

runku Budownictwo. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl

- **05.04.2025 r.** siedzibie PDK OIIB odbył się Finał Konkursu PZITS 2024 na najlepszą pracę dyplomową absolwentów studiów II stopnia kierunku Inżynieria Środowiska i Energetyka. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **05.04.2025 r.** odbył się XXIV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy PDK OIIB. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **06.04.2025 r.** ruszył Cracovia Maraton i na starcie nie mogło zabraknąć kol. Damiana Ślęczki! Czas ukończenia: 2:51:42, Miejsce Open: 85/6296, Miejsce w kategorii M40-49: 22/2142.
- **07-08.04.2025 r.** w Zespole Szkół Nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Stalowej Woli odbył się finał IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Procesie Inwestycyjno - Budowlanym. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **10.04.2025 r.** w siedzibie Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbył się finał XV edycja konkursu na „Najlepszą pracę własną uczniów szkół ponadpodstawowych”. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **11.04.2025 r.** odbyło się otwarcie wystawy malarstwa dwóch znakomitych ukraińskich artystów z Kijowa: Ołeksij Małykh i Maryna Afanasjewa „Krajobraz metafizyczny”. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **23.04.2025 r.** na Wydziale Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury Politechniki Rzeszowskiej odbyło się uroczyste podsumowanie zawodów okręgowych XXXVIII Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych. Więcej wewnątrz numeru i na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **23-25.04.2025 r.** przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik uczestniczył w XI Warsztatach Szkoleniowych w Wiśle Jaworniku organizowanych przez Śląską OIIB. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **24.04.2025 r.** wizyta uczniów z Technikum - Zespołu Szkół w Czudcu. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **26.04.2025 r.** na strzelnicy myśliwskiej w Borze w Rudnej Małej odbyło się szkolenie i eliminacje do 3-osobowej drużyny strzeleckiej PDK OIIB, która będzie reprezentować Podkarpacką Izbę w VI Mistrzostwach Polskich Inżynierów Budownictwa w Strzelctwie Sportowym w Warszawie. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **27.04.2025 r.** w Pstrągowej odbyły się I Mistrzostwa PDK OIIB w Kolarstwie Gravelowym w ramach 3.Gravelowej Gonitwy. Więcej na stronie inzynier.rzeszow.pl
- **28.04.2025 r.** w siedzibie PDK OIIB odbyło się spotkanie Kapituły, która wybrała laureata Nagrody prof. Stanisława Kusia roku 2025
- **28.04.2025 r.** odbyło się posiedzenie prezydium OR PDK OIIB.

XXIV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy PDK OIIB

Liliana Serafin

5 kwietnia 2025 r. odbył się XXIV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy PDK OIIB. Wydarzenie zgromadziło 108 spośród 141 delegatów oraz liczne grono zaproszonych gości. Obrady otworzył przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik, który powitał przybyłych delegatów i gości, wśród których znaleźli się m.in. przedstawiciele Krajowej Rady PIIB, świata nauki, administracji samorządowej oraz stowarzyszeń naukowo-technicznych. Po oficjalnym otwarciu delegaci wybrali prezydium Zjazdu, w skład którego weszli: Jarosław Suchora - przewodniczący, Wacław Kamiński - wiceprzewodniczący oraz Liliana Serafin - sekretarz.

Jako pierwszy z zaproszonych gości wystąpił wiceprezes Krajowej Rady PIIB Mieczysław Grodzki, który podsumował najważniejsze inicjatywy podejmowane przez PIIB w ostatnim czasie, w tym działania legislacyjne, promocję zawodu inżyniera oraz akcję „Inżynierowie Budownictwa w walce ze skutkami powodzi”. Poinformował delegatów o współpracy

z nową firmą ubezpieczeniową, przybliżył ofertę nowych programów ułatwiających pracę inżynierów budownictwa m.in. Kalkulatora Nakładów Pracy Projektanta, przedstawił ofertę kart sportowych promujących zdrowy tryb życia, z których skorzystać mogą inżynierowie budownictwa, omówił współpracę z mediami oraz aktywny udział członków PIIB we współpracy międzynarodowej. Podkreślił ogromne znaczenie młodych inżynierów w rozwoju budownictwa i samorządu. Podziękował członkom PDK OIIB za niesablonowe działania takie jak: nagroda im prof. Kusia, książka serwisowa budynku mieszkalnego jednorodzinne-go, karta informacyjna przedsięwzięcia, Budowa Roku Podkarpacia, konkursy, hasła promujące zawód inżyniera budownictwa, działalność w zakresie organizacji wernisaży, Mistrzostwa Sportowe, Muczne, udział w Targach Budownictwa, udział w Radzie ds. bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie, aktualizacja strony internetowej oraz wydania Biuletynu. Podkreślił znaczenie izb okręgowych w funkcjonowaniu PIIB. Na zakończenie podziękował członkom PDK OIIB za zaangażowanie w pracy w organach PIIB oraz podziękował za dotychczasową bardzo dobrą współpracę i życzył owocnych obrad.

Renata Knap, wiceprzewodnicząca Sejmiku Województwa Podkarpackiego

przybliżyła działalność organizacji Społeczna Inicjatywa Mieszkaniowa Stalowa Wola oraz pogratulowała aktywnej działalności PDK OIIB w życiu mieszkańców Podkarpacia.

Głos zabrał również dr inż. Piotr Nazarko, prodziekan ds. rozwoju Wydziału Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury PRz, który w imieniu prof. dr hab. Piotra Koszelnika Rektora PRz podziękował za wzorową współpracę uczelni z Izłą. Zwrócił uwagę na nowe wyzwania Politechniki Rzeszowskiej związane ze zmianą procesu kształcenia, w tym na duże znaczenie AI w procesie kształcenia nowej kadry. Na koniec zaprosił do kontynuacji działań i współpracy na rzecz kształcenia nowej kadry rzetelnych inżynierów budownictwa.

Podczas wystąpień nie zabrakło również głosu przedstawicieli stowarzyszeń naukowo-technicznych. Lidia Buda-Ożóg, przewodnicząca Rzeszowskiego Oddziału PZITB, podziękowała za współpracę i podkreśliła wsparcie PDK OIIB w organizacji X Konferencji Naukowo-Technicznej „Kształtowanie konstrukcji i budowli”. Zbigniew Styczeń, prezes SEP O/Rzeszów oraz Leszek Kaczmarczyk, prezes Podkarpackiego Oddziału PZITS, wyrazili uznanie dla dotychczasowej współpracy oraz wspólnych inicjatyw na rzecz środowiska inżynierskiego.

Prezydium Zjazdu: od lewej kolejno Liliana Serafin - sekretarz, Jarosław Suchora - przewodniczący, Wacław Kamiński - wiceprzewodniczący

Podczas Zjazdu wręczono Odznaki Honorowe PIIB.

Srebrne Odznaki Honorowe PIIB otrzymali: Wojciech Bieda, Bogusław Czarnik, Krzysztof Kutrybała, Stanisław Kindel, Jan Majcher, Tomasz Mazur, Andrzej Noworól, Grzegorz Ożóg i Zygmunt Sobczyk.

Złote Odznaki Honorowe PIIB otrzymali: Piotr Chmura, Marek Garduła, Lesław Bartoszek, Danuta Goszczyńska-Wojtas, Zbigniew Jajuga, Andrzej Klecha, Elżbieta Ładoś, Andrzej Panek, Bogusław Strzałka i Marcin Szmyd.

Odznaczenia wręczyli: wiceprezes Krajowej Rady PIIB Mieczysław Grodzki, przewodniczący Okręgowej Rady PDK OIIB Grzegorz Dubik oraz zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB Wacław Kamiński.

Minutą ciszy uczczono pamięć koleżanek i kolegów, którzy odeszli w ostatnim czasie, oddając im hołd za ich wkład w rozwój budownictwa oraz działalność na rzecz samorządu zawodowego.

Po wysłuchaniu przewodniczących organów statutowych PDK OIIB relacjonujących działania swoich organów w 2024 r.

- z działalności Okręgowej Rady PDK OIIB - przewodniczący Grzegorz Dubik,
 - sprawozdanie finansowe - skarbnik PDK OIIB Iwona Warzybok,
 - sprawozdanie z działalności OKK PDK OIIB - przewodniczący Zbigniew Plewako,
 - sprawozdanie OSD PDK OIIB - przewodniczący Jerzy Madera,
 - sprawozdanie OROZ PDK OIIB - rzecznik koordynator Elżbieta Kosior,
 - sprawozdanie OKR PDK OIIB - przewodniczący Dariusz Nowakowski
- i krótkiej dyskusji delegaci podjęli uchwały o ich przyjęciu oraz udzielili Okręgowej Radzie PDK OIIB absolutorium.

Delegaci większością głosów podjęli uchwały w sprawie utworzenia Funduszy Celowych i ich regulaminów.

Zjazd podjął również uchwałę o przeznaczeniu nadwyżki przychodów nad kosztami za 2024 r. na działalność statutową PDK OIIB oraz uchwalił budżet na 2025 r.

Kończąc Zjazd przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik podziękował wszystkim delegatom za zaangażowanie i pracę w mijającej kadencji. Poinformo-

Mieczysław Grodzki - wiceprezes Krajowej Rady PIIB, Grzegorz Dubik - przewodniczący Okręgowej Rady PDK OIIB, Wacław Kamiński - zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB oraz nagrodzeni Srebrnymi Odznakami Honorowymi PIIB

Mieczysław Grodzki - wiceprezes Krajowej Rady PIIB, Grzegorz Dubik - przewodniczący Okręgowej Rady PDK OIIB, Wacław Kamiński - zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB oraz nagrodzeni Złotymi Odznakami Honorowymi PIIB

wał również, że nie może już kandydować na funkcję przewodniczącego OR PDK OIIB na kadencję 2026-2030. Jednocześnie wyraził pełne poparcie dla swojego dotychczasowego zastępcy Wacława Kamińskiego, z którym od początku blisko współpracował. Podkreślił, że to najlepsza kandydatura, gwarantująca kontynuację działań. Słowa te spotkały się z aprobatą delegatów, którzy nagrodzili je gromkimi oklaskami.

Miłą niespodzianką dla wszystkich delegatów Zjazdu było wręczenie pamiątkowych medali, które stanowiły symbol uznania i podziękowania za pełnienie funkcji delegata w kadencji 2022-2026. To wyjątkowe wyróżnienie podkreśla zaangażowanie oraz wkład delegatów w rozwój samorządu inżynierów budownictwa.

fot. archiwum PDK OIIB

Zawody II Etapu Ogólnopolskich Olimpiad Stowarzyszenia Elektryków Polskich

- EUROELEKTRA, ELEKTROMECHATRON oraz POLTELEINFO

Inwestowanie w kształcenie młodych pasjonatów branży technicznej to fundament rozwijającej się branży. Promując i wspierając edukację oraz rozwój przyszłych inżynierów przedstawiciele PDK OIIB skarbnik PDK OIIB Iwona Warzybok oraz zastępcy przewodniczącego OR PDK OIIB Wacław Kamiński i Jarosław Suchora uczestniczyli w Zawodach II Etapu Ogólnopolskich Olimpiad Stowarzyszenia Elektryków Polskich - EUROELEKTRA, ELEKTROMECHATRON oraz POLTELEINFO.

W dniach 5 i 6 marca b.r. w Politechnice Rzeszowskiej odbyły się Zawody Okręgowe Ogólnopolskich Olimpiad SEP obejmujących swą tematyką szeroko rozumianą elektrotechnikę i informatykę - ELEKTROMECHATRON oraz POLTELEINFO, które zorganizowali i koordynowali pracownicy Wydziału Elektrotechniki i Informatyki - członkowie Zakładowego Koła Stowarzyszenia Elektryków Polskich przy Politechnice Rzeszowskiej. Olimpiada

da EUROELEKTRA odbyła się w dniu 7 marca br. w Zespole Szkół Energetycznych przy ul. W. Pola 1 w Rzeszowie.

Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej EUROELEKTRA organizowana jest od 27 lat z inicjatywy Zespołu Szkół Elektrycznych w Bydgoszczy. Od początku w realizację tego projektu czynnie włącza się Stowarzyszenie Elektryków Polskich, które obecnie jest głównym organizatorem Olimpiady, a w naszym regionie zawody organizowane są w ścisłej współpracy z Wydziałem Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej. Olimpiada przeznaczona jest dla uczniów szkół średnich, ze szczególnym uwzględnieniem szkół profilu kształcenia obejmującym tematykę Olimpiady. Ze względu na wzrastające zainteresowanie udziałem w tych zawodach oraz rosnącą z roku na rok liczbę uczestników dotychczasowa formuła Olimpiady została zmodyfikowana. Od dwóch lat zawody poszczególnych stopni odbywają się w wydzielonych grupach tematycznych i przeprowadzane są w trzech niezależnych terminach. Uczniowie o zainteresowaniach z zakresu elektrotechniki i energetyki uczestniczą w Olimpiadzie EUROELEKTRA, uczniowie ze szkół o profilu elektronicznym i mechatronicznym startują w Olimpiadzie ELEKTROMECHATRON, natomiast przyszli fachowcy z zakresu telekomunikacji, teleinformatyki i informatyki zmagają się w Olimpiadzie POLTELEINFO.

Zawody zorganizowała i przeprowadziła Komisja Okręgowa Olimpiady, pod przewodnictwem dr inż. Kazimierza Kamudy, pełnomocnika Prezesa O/Rzeszowskiego SEP do spraw przeprowadzenia Zawodów II Etapu Olimpiad EUROELEKTRA, ELEKTROMECHATRON i POLTELEINFO. W jej pracach brali udział pracownicy WEiI: dr inż. Anna Szlachta, prof. PRz, dr inż. Robert Ziembka, dr inż. Dariusz Klepcki, dr inż. Mariusz Skoczylas.

Poza pracownikami WEiI w składzie komisji byli przedstawiciele Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Oddział

Rzeszowski: mgr inż. Zbigniew Styczeń - Prezes O/Rzeszowskiego SEP, mgr inż. Urszula Turek, a także przedstawiciele Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa: skarbnik PDK OIIB Iwona Warzybok, zastępcy przewodniczącego OR PDK OIIB: Wacław Kamiński i Jarosław Suchora oraz pracownicy ZSE: mgr inż. Mariusz Pilecki, mgr inż. Zbigniew Zagrodnik - Dyrektor ZSE.

Współorganizatorem wydarzenia był Wydział Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej, który reprezentowali: dr inż. Mirosław Mazurek, dr inż. Mariusz Trojnar - Prodziekani ds. Kształcenia oraz dr hab. inż. Roman Zajdel, prof. PRz, - dziekan WEiI.

Więcej informacji o tegorocznej edycji Olimpiad EUROELEKTRA, ELEKTROMECHATRON oraz POLTELEINFO można znaleźć na stronach internetowych tych olimpiad pod adresami www.euroelektra.edu.pl, www.elektromechatron.edu.pl oraz www.polteleinfo.edu.pl.

W bieżącym roku w drugim etapie olimpiad brało udział prawie 150 uczniów ze szkół ponadpodstawowych z Podkarpacia: II Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Mielcu, Zespół Szkół Mechanicznych im. gen. Władysława Andersa w Rzeszowie, Zespół Szkół Technicznych w Leżajsku, Zespół Szkół Technicznych w Rzeszowie, Powiatowe Centrum Edukacji i Kompetencji Zawodowych w Szczucinie, Zespół Szkół Zawodowych im. Króla Jana III Sobieskiego w Przeworsku, Zespół Szkół Elektronicznych i Ogólnokształcących im. prof. Janusza Groszkowskiego w Przemyśle, Zespół Szkół Zawodowych Nr 1 im. Jana Pawła II w Dębicy, Zespół Szkół nr 4 im. Mikołaja Kopernika w Dębicy, Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Jarosławiu, Zespół Szkół im. ks. St. Staszica w Tarnobrzegu, Zespół Szkół Elektronicznych w Rzeszowie, Zespół Szkół Elektrycznych i Ogólnokształcących w Krośnie oraz Zespół Szkół nr 2 im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Dębicy.

dr inż. Anna Szlachta
fot.: K. Kamuda, M. Pilecki

Finale centralny IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Procesie Inwestycyjno-Budowlanym

W dniach 7 i 8 kwietnia 2025 roku w Zespole Szkół Nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Stalowej Woli odbył się finał centralny IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Procesie Inwestycyjno-Budowlanym.

Olimpiada jest kontynuacją Podkarpackiego Wojewódzkiego Konkursu „Poznaj Prawo Budowlane”, dwóch edycji Międzywojewódzkiego Konkursu Wiedzy „Poznaj Prawo Budowlane” oraz trzech Ogólnopolskich Olimpiad Wiedzy o Procesie Inwestycyjno-Budowlanym.

Organizatorem czwartej edycji olimpiady jest Politechnika Wrocławska, a współorganizatorami są Politechniki: Lubelska, Krakowska, Śląska i Świętokrzyska oraz Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Rzeszowie, Zespół Szkół Nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Stalowej Woli oraz pozostałe szkoły, uczestniczące w olimpiadzie. Partnerem organizacyjnym jest Starosta Stalowowolski. Patronat sprawują: Minister Edukacji Narodowej, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, Wojewoda Dolnośląski i Wojewoda Podkarpacki, Politechnika Bydgoska, Politechnika Poznańska, Dolnośląska OIIB, Lubelska OIIB, Małopolska OIIB i Świętokrzyska OIIB. Celem olimpiady jest popularyzowanie wiedzy o najważniejszych regulacjach prawnych z zakresu procesu inwestycyjnego.

Od lewej kolejno: Tomasz Grzeszczak - Zastępca Przewodniczącej LOIIB, minister Dorota Cabańska - Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, Anna Malinowska - zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB

Olimpiada przebiegała w trzech etapach. W etapie szkolnym uczestniczyło 1 333 uczniów z 77. szkół, z 16. województw. Do drugiego etapu na szczeblu dwunastu okręgów awansowało 356. uczniów, zaś do finału centralnego - 44. W tej edycji olimpiady została umieszczona w wykazie olimpiad Ministra Edukacji Narodowej.

Pierwszego dnia olimpiady przeprowadzone zostało zadanie praktyczne, polegające na sporządzeniu rzutu parteru budynku mieszkalnego jednorodzinne, składającego się z dwudziestu pomieszczeń. Ponadto, uczestnicy i nauczyciele - opiekunowie zwiedzili Muzeum Centralnego Okręgu Przemysłowego w Stalowej Woli.

Drugiego dnia uczniowie rozwiązywali test zawierający 50 pytań z zakresu prawa budowlanego, warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego oraz z Kodeksu Zasad Etyki Zawodowej Członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

W finałowej uroczystości IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Procesie Inwestycyjno-Budowlanym w Stalowej Woli udział wzięli m.in. Dorota Cabańska - Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, - Magdalena Swoboda - Młynarczyk - Dyrektor Biura Komunikacji Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, - Marek Wójcik - Podkarpacki WINB, - dr hab. inż. Artur Nowoświat - profesor Politechniki Śląskiej - Prodziekan ds. Nauki i Współpracy Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej, oraz przedstawiciele okręgowych izb. Naszą izbę reprezentowała zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB Anna Malinowska. Obecni byli również członkowie Komitetu Głównego olimpiady.

Laureatami olimpiady zostali w kolejności: 1. Michał Kalinowski - Zespół Szkół Budowlanych im. Żołnierzy Armii Krajowej w Olsztynie. 2. Martyna Ślusarek - Zespół Szkół Budowlanych im. Rogera Sławskiego w Poznaniu. 3. Michał Bernacki - Zespół Szkół Nr 7 im. Bronisława Bukowskiego w Koszalinie. 4. Karol Burczyk - Zespół Szkół Budowa-

no-Architektonicznych w Tarnowskich Górach. 5. Mikołaj Abraham - Centrum Nauk Technicznych w Chojnicach. 6. Oliwia Kuczyńska - Technikum Budowlane Zespołu Szkół Budowlanych im. gen. Władysława Sikorskiego w Inowrocławiu.

O bardzo wysokim poziomie przygotowania uczestników zawodów świadczy m.in. fakt, iż pierwsza trójka uzyskała identyczną liczbę punktów i 87% możliwych do zdobycia, a o kolejności miejsc zdecydowały punkty uzyskane w drugim etapie olimpiady. Laureaci otrzymali pisemne zaświadczenie uzyskania tytułu laureata olimpiady oraz nagrody rzeczowe.

Nagrodę specjalną dla zwycięzcy - panel fotowoltaiczny do samodzielnego montażu ufundowała firma MY 2050 ze Starego Dybowa w woj. mazowieckim. Wręczenia nagrody dokonał dr Piotr Jakubik.

Pozostali uczestnicy otrzymali pisemne zaświadczenia uzyskania tytułu finalisty olimpiady oraz nagrody rzeczowe.

Na zakończenie gali finałowej głos zabrała minister Dorota Cabańska - Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, która pogratulowała laureatom i finalistom olimpiady oraz podziękowała za pracę w organizacji konkursów i olimpiad Marianowi Pędłowskiemu - Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego w Stalowej Woli.

Więcej na temat tego wydarzenia na stronie inzynier.rzeszow.pl

Oprac. Zespół PDK OIIB, fot. archiwum PDK OIIB, stalowowolski.pl

Podsumowanie XXXVIII Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych w Okręgu Rzeszowskim

Olimpiada Wiedzy i Umiejętności Budowlanych, której organizatorem jest Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej od lat cieszy się dużym zainteresowaniem wśród młodzieży i nauczycieli średnich szkół branżowych. W tegorocznych eliminacjach szkolnych w okręgu rzeszowskim uczestniczyło 228 uczniów szkół budowlanych, w zawodach okręgowych 1 marca 2025 roku wzięło udział 57 uczniów z 17 szkół. Prace uczniów oceniali pracownicy naukowcy Politechniki Rzeszowskiej pod przewodnictwem prof. dr hab. inż. Lech Lichołai. Do Finału centralnego OWiUB XXXVIII OWiUB, który odbywał się w Pile w dniach 10-12.04.2025 r. zakwalifikowano 80 uczniów z 37 szkół, w tym 7 uczniów z okręgu rzeszowskiego. Reprezentanci okręgu rzeszowskiego zaprezentowali wysoki poziom wiedzy i umiejętności, pięciu z nich zdobyło tytuł laureata i dwóch uzyskało tytuł finalisty.

W dniu 23 kwietnia 2025 roku na Wydziale Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury Politechniki Rzeszowskiej odbyło się uroczyste podsumowanie zawodów okręgowych

XXXVIII Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych. Na uroczystość przybyli Dziekan WBIŚiA prof. dr hab. inż. Lech Lichołai i Prodziekan WBIŚiA dr hab. inż. prof. PRz Marzena Kłos, przewodnicząca PZITB w Rzeszowie dr hab. inż. prof. PRz Lidia Buda Ożóg. Kuratorium Oświaty w Rzeszowie reprezentował Pan Marek Kondziołka, a Wydział Edukacji Urzędu Miasta Rzeszowa Pani Patrycja Bednarska. Obecni byli nauczyciele akademicy: dr inż. Zbigniew Plewako (przedstawiciel Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa), dr inż. arch. prof. PRz Anna Sikora, członkowie Zespołu Sprawdzającego Jury Zawodów OWiUB (dr inż. Przemysław Miąsik, dr inż. Joanna Krasoń i dr inż. Janusz Kulpiński) oraz przedstawiciele firm budowlanych: Pan Marcin Michalewicz (STRABAG o/Rzeszów), Pan Paweł Smoleń i Pan Paweł Popek (Firma Besta), Pan Mirosław Wiącek i Adam Szwed (Solbet Kolbuszowa). Na podsumowaniu zawodów olimpijskich obecni byli członkowie Komitetu Okręgowego OWiUB, dyrektorzy szkół, uczniowie z nauczycielami i rodzicami.

Nagrodzono 10 uczestników zawodów okręgowych XXXVIII OWiUB, w tym pięciu laureatów i 2 finalistów zawodów centralnych. Najlepsi uczniowie to: 1. Tobiasz Solarz - laureat 38 OWiUB (ZSB Tarnów), 2. Karol Chyła - laureat 38 OWiUB (ZS NR 2 Stalowa Wola), 3. Szymon Pojasek - finalista 38 OWiUB (ZSNr1 Rzeszów), 4. Kamil Drożdżał - laureat 38 OWiUB (ZSB Brzozów), 5. Miłosz Brzozowski laureat 38 OWiUB (ZSB Tarnów), 6. Mateusz Drożdżał - finalista 38 OWiUB (ZSB Brzozów), 7. Jakub Bednarski - laureat 38 OWiUB (ZSB Tarnów) oraz 8. Patryk Witos, 9. Karol Moskal i 10. Dominik Stec z ZSB w Tarnowie. Uczniów uhonorowano dyplomami i nagrodami ufundowanymi przez sponsorów: Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa, Politechnikę Rzeszowską oraz firmy budowlane: Besta Sp. z o.o., STRABAG, Inżynieria Rzeszów S.A i Solbet Kolbuszowa S.A.

Wyróżniono nauczycieli przygotowujących uczniów do zawodów: Pana Jacka Kułagę (ZSB Tarnów), Pana Marcina Kapuścińskiego (ZS NR 2 Stalowa Wola), Pana Janusza Szmyda (ZSB Brzozów) oraz Panią Aleksandrę Drabicką (ZSNr1 Rzeszów). Najlepsze szkoły w zawodach okręgowych II stopnia uhonorowano pucharami i dyplomami.

- I miejsce - Zespół Szkół Budowlanych w Tarnowie
- II miejsce - Zespół Szkół Nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Stalowej Woli
- III miejsce - Zespół Szkół Nr 1 im. Ambrożego Towarnickiego w Rzeszowie

Spotkanie miało uroczysty charakter, oprócz gratulacji i nagród była też okazja do wymiany doświadczeń i spostrzeżeń pomiędzy przedstawicielami Politechniki Rzeszowskiej, stowarzyszeń budowlanych, pracodawcami, nauczycielami i dyrektorami szkół budowlanych.

dr inż. Barbara Rusinek
Przew. Komitetu Okręgowego OWiUB
fot. Andrzej Jakubowski

Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA 2025

W dniach 11-14.02.2025 r odbyły się Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA 2025. W oficjalnym przecięciu wstęgi podczas otwarcia targów uczestniczył prezes Krajowej Rady PIIB Mariusz Dobrzeński. Nie zabrakło również przedstawicieli PDK OIIB, w targach uczestniczyli: przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik, zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB

Wacław Kamiński oraz członek OR PDK OIIB, przewodniczący Zespołu ds. Cyfryzacji i SEOD Piotr Chmura.

W organizowanym bloku merytorycznym przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego pod tytułem „Cyfrowe budownictwo - wczoraj, dziś, jutro” jako prelegent wziął udział Piotr Chmura prezes firmy REXI Sp. z o.o. i omówił tematykę: Cyfrowa obsługa budownictwa wg REXI.

Blok GUNB podsumował 4 lata cyfryzacji procesu budowlanego, prezentując plany rozwoju na przyszłość. Zaproszeni prelegenci zaprezentowali praktyczne zastosowanie cyfrowych narzędzi GUNB, takich jak Cyfrowa Książka Obiektu Budowlanego, eWykonania Zastępcze i eBudownictwo Wnioski.

*Oprac. Zespół PDK OIIB,
fot. archiwum PDK OIIB*

Targi Nowoczesnego Budownictwa Modern Home

W dniach w dniach 22 - 23 marca 2025 r. na Hali Podpromie w Rzeszowie podczas trwania Targów Nowoczesnego Budownictwa Modern Home inżynierowie z Podkarpackiej OIIB oraz zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB Jarosław Suchora udzielali porad dla mieszkańców Rzeszowa i okolic którzy przybyli na targi.

Tematyka:

- przygotowanie i rozpoczęcie budowy
- zakończenie budowy,
- utrzymanie budynku.

W Strefie Eksperta Inżyniera Budownictwa inżynierowie eksperci z Podkarpackiej OIIB wspierani byli przez inżynierów z SEP Oddział Rzeszów.

Kto udzielał porad?

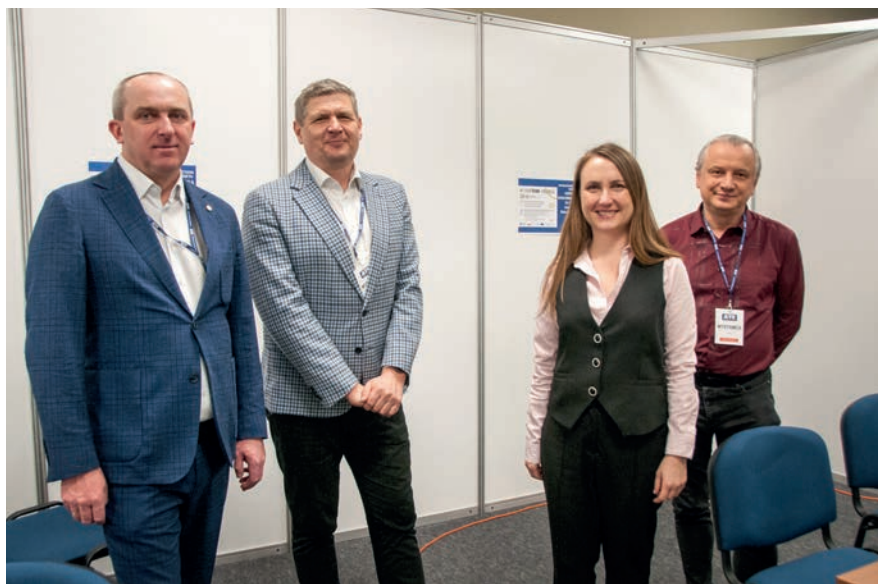
- Branża elektryczna: Wojciech Bieda, Aleksander Pękala, Robert Ziemia
- Branża sanitarna: Renata Gancarczyk, Jolanta Wilk, Sebastian Wojtas
- Branża budowlana, porady prawne, cyfryzacja: Krzysztof Cyrulik, Sławomir Matusik, Jarosław Suchora

Celem targów była prezentacja najnowszych technologii, materiałów, rozwiązań i trendów w nowoczesnym i energooszczędnym budownictwie.

Uczestnicy mogli zapoznać się z in-

nowacyjnymi produktami, nawiązać kontakty biznesowe, a także wymieniać się wiedzą i doświadczeniami.

*Oprac. Zespół PDK OIIB,
fot. archiwum PDK OIIB*

Od lewej kolejno: Krzysztof Cyrulik - sekretarz Zespołu Prawno-Regulaminowego PDK OIIB, Jarosław Suchora - zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB, Jolanta Wilk - p.o. przewodniczącego Zespołu ds. Utrzymania i Eksploatacji Budynku PDK OIIB, Grzegorz Osior - członek Prezydium Oddziału Rzeszowskiego SEP

Posiedzenie Zespołu ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP

Iwona Warzybok

28 stycznia 2025 r. w budynku U Sejmu RP odbyło się posiedzenie Zespołu ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy Rady Ochrony Pracy (ROP) przy Sejmie RP. W posiedzeniu uczestniczyła Iwona Warzybok, skarbnik Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa jako członek Rady ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie, działającej przy Okręgowym Inspektorze Pracy w Rzeszowie. Posiedzenie rozpoczął Zbigniew Janowski, przewodniczący Zespołu ROP ds. Bezpieczeństwa Pracy. Następnie swoje wystąpienie miał Główny Inspektor Pracy Marcin Stanecki.

Tematem posiedzenia Zespołu było „W kierunku Zero wypadków – wyzwania i strategię działań”. Podsumowanie oraz wnioski i postulaty z trzyletniej kampanii kontrolno- prewencyjnej PIP pn.: „Budowa STOP wypadkom” w latach 2022-2024 w sektorze budownictwa przedstawił Jakub Chojnicki, Dyrektor Departamentu Nadzoru i Kontroli GIP. Podał przyczyny nieprawidłowości – źródła utrzymujących się naruszeń przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Jest to m.in. rozdrobnienie firm wykonawczych, które wpływa na formę struktury organizacyjnej budowy. 51% kontrolowanych podmiotów na placach budów pod zintensyfikowanym nadzorem PIP to małe firmy zatrudniające do 9 osób. Na budowach objętych nadzorem w ramach pozostałych działań kontrolnych PIP takich podmiotów było 63%, a na małych budowach 74 %. Dyrektor Chojnicki przedstawił następnie źródła utrzymujących się naruszeń przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy:

- brak wykwalifikowanej kadry pracowników budowlanych co przekłada się na niski poziom wiedzy technicznej i umiejętności wykonywania pracy,
- brak edukacji zawodowej w obszarze budownictwa,
- niski poziom szkoleń w zakresie bhp,
- niewystarczające zaangażowanie służ-

by bhp na budowach,

- mentalność pracujących, pracodawców – utrwalone nawyki i przekonania świadczące o niskiej kulturze bezpieczeństwa i niskiej kulturze pracy - **bezpieczeństwo nie jest traktowane jak wartość tylko jako wymóg wynikający z przepisów prawa,**
- brak efektywnego i skutecznego nadzoru, w tym bezpośredniego, który jest bezwzględnie wymagany przy pracach szczególnie niebezpiecznych,
- presja czasu – kontrakty terminowe, zlecenia krótkoterminowe,
- presja inwestorów na niskie koszty inwestycji budowlanej.

Zdefiniowano także rekomendacje, mające na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa w branży budowlanej:

- zwiększenie roli inwestora (inwestora zastępczego) w oddziaływaniu na bezpieczeństwo i ochronę zdrowia przy projektowaniu, wykonawstwie i nadzorze nad wykonywaniem inwestycji budowlanej zgodnie z zasadami wynikającymi z Dyrektywy Rady ws. wdrożenia m.in. wymagań BIOZ na tymczasowych lub ruchomych budowach
- wprowadzenie definicji inwestora i inwestora zastępczego w spójnym aspekcie odnoszącym się do ustaw Prawo Budowlane, Kodeks cywilny, Kodeks pracy,
- wprowadzenie odpowiedzialności inwestora lub inwestora zastępczego za bezpieczeństwo i higienę pracy na etapie realizacji inwestycji zgodnie z zasadą wynikającą z ww. dyrektywy,
- rozdzielenie funkcji koordynatora bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (BIOZ) od funkcji kierownika budowy (w przypadku projektów inwestycyjnych o niewielkich rozmiarach koordynacja BIOZ powinna pozostać nadal w gestii kierownika budowy - bez tworzenia dodatkowego stanowiska w strukturze budowy) oraz jednoznaczne wskazanie zakresu obowiązków i odpowiedzialności tych osób w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy,
- w zakresie przepisów prawa:
- ❑ dostosowanie przepisów do aktualnej organizacji placów budowy i robót

budowlanych oraz do aktualnych technologii wykonywania robót,

- ❑ wprowadzenie wymogu posiadania przygotowania branżowego zawodowego dla osób bezpośrednio kierujących pracami robotników budowlanych oraz posiadania ukończonego szkolenia w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy przeprowadzonego przez certyfikowane jednostki szkoleniowe,
- ❑ uwzględnienie w ustawie prawo zamówień publicznych wydzielonych funduszy na realizację robót budowlanych w sposób bezpieczny, których wysokość byłaby adekwatna do zastosowanej technologii
- w zakresie szkolnictwa branżowego zawodowego i wyższego zawodowego:
- ❑ rozbudowanie programu kształcenia przyszłych techników i inżynierów budownictwa w obszarze bezpieczeństwa pracy w procesie budowlanym,
- ❑ uruchamianie kierunków bezpośrednio odnoszących się do bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w budownictwie w szczególności w ramach studiów podyplomowych na wydziale budownictwa uczelni technicznych,
- ❑ zwiększenie udziału teoretycznego i praktycznego kształcenia w obszarze bhp przyszłych robotników budowlanych,
- w ramach działalności izb zawodowych proponujemy:
- ❑ wypracowanie i upowszechnienie nowych standardów w zakresie opracowania informacji do planów BIOZ i planów BIOZ oraz instrukcji IBWR opartych na harmonogramach robót i ściśle powiązanych z planowaniem technologii i organizacji robót budowlanych,
- ❑ w ramach praktyk i egzaminów na uprawnienia budowlane zwiększenie nacisku na kwestie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, w tym praktyczne aspekty ich sporządzenia, aktualizowania i realizacji robót zgodnie z BIOZ.

Dyrektor Chojnicki przedstawił także wnioski legislacyjne *de lege ferenda* Głównego Inspektora Pracy dotyczące budownictwa:

- ❑ wprowadzenie do prawa budowlanego

i prawa pracy odpowiedzialności inwestora za stan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na budowach, w tym konieczności powoływania przez niego koordynatora ds. bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,

- wprowadzenie odpowiedzialności inwestora i głównego wykonawcy za bezpieczeństwo pracy na danej budowie powiązanej z ubezpieczeniem danej budowy.

Nastąpienie głosu zabrał Tadeusz Blecha, Prezydent Porozumienia dla Bezpieczeństwa w Budownictwie poruszając m.in. temat uprawnień i odpowiedzialności uczestników procesu budowlanego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze żurawi wieżowych i szybko-montujących.

Po prezentacjach był czas na dyskusję. Zaproszono wszystkich uczestników posiedzenia do podzielnia się swoimi podglądami na poruszane tematy. Głos zabierali m.in. przedstawiciele nauki, biznesu, stowarzyszeń, służb bhp. Na posiedzeniu obecni byli także członko-

wie innych okręgowych izb inżynierów budownictwa oraz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Posiedzenie było okazją do dyskusji środowiska osób zaangażowanych w działania na rzecz podnoszenia standardów

bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w pracy. Po posiedzeniu chętni uczestnicy posiedzenia wzięli udział w zwiedzaniu Sejmu RP.

fot.: Iwona Warzybok

X Forum Kierowników IT w Administracji

Podczas X Forum Kierowników IT w Administracji, które odbyło się w dniach 2-4 kwietnia 2025 r. w Zakopanem członek OR PDK OIIB, przewodniczący Zespołu ds. Cyfryzacji i SEOD PDK OIIB Piotr Chmura wystąpił wśród prelegentów wydarzenia.

Podczas spotkania przedstawił wykorzystanie serwisu e-Budownictwo Wnioski. Zaprezentował także wykorzystanie funkcjonalności Elektronicznego Dziennika Budowy (EDB) i Rejestru Wniosków Decyzji i Zgłoszeń (RWZD).

Dorota Cabańska, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego w swoim wystąpieniu powiedziała: „W tym roku na Forum Kierowników IT w Administracji po raz kolejny mogę opowiedzieć o cyfryzacji procesu budowlanego i rozwoju cyfrowych

systemów i narzędzi wprowadzonych przez GUNB. Temat zaprezentujemy szerzej, ponieważ do prezentacji zaprosiliśmy także użytkowników, czyli przedstawicieli Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i Regionalnego Biura Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego.”

Forum Kierowników IT w Administracji jest ogólnopolską konferencją, która skierowana jest do przedstawicieli instytucji publicznych, odpowiedzialnych za informatyzację swoich jednostek.

Organizatorem był Miesięcznik „IT w Administracji”.

Oprac. Zespół PDK OIIB, fot. GUNB

Spotkanie z uczniami z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 4 w Stalowej Woli

W dniu 05 lutego 2025 r. przewodniczący OR PDK OIIB Grzegorz Dubik odwiedził Publiczną Szkołę Podstawową nr 4 w Stalowej Woli i spotkał się w dwóch turach z uczniami klas VI-VII oraz uczniami klas I - III wraz z nauczycielami. Czynnie uczestniczyli w spotkaniu pracownicy biura PDK OIIB wspomagając przewodniczącego w tym niełatwym zadaniu pedagogicznym.

Podczas spotkania została zaprezentowana multimedialna prezentacja, która w przystępny i ciekawy sposób ukazywała rozwój budownictwa. Przewodniczący omówił różnorodność branż związanych z budownictwem, takich jak konstrukcyjna czy instalacyjna, podkreślając, jak ważna jest współpraca między specjalistami w tych dziedzinach. Uczniowie dowiedzieli się, czym zajmują się inżynierowie budownictwa na różnych etapach

realizacji inwestycji od projektowania, przez nadzór budowlany, aż po zarządzanie dużymi projektami.

Podczas spotkania przewodniczący OR PDK OIIB opowiadał o roli inżyniera w kształtowaniu otaczającej nas rzeczywistości od projektowania mostów, dróg i budynków po dbanie o bezpieczeństwo konstrukcji. Uczniowie mieli okazję dowiedzieć się, jak wygląda codzienna praca inżyniera budownictwa, jakie umiejętności są kluczowe w tym zawodzie oraz jakie wyzwania i satysfakcje wiążą się z realizacją dużych inwestycji.

Spotkanie wzbogaciły ciekawe opowieści z życia zawodowego, a uczniowie aktywnie uczestniczyli w rozmowie, zadając pytania i dzieląc się swoimi pomysłami.

Wizyta miała na celu nie tylko przybliżenie zawodu inżyniera budownictwa, ale także zainspirowanie młodych ludzi.

Na zakończenie spotkania zaopatrzone uczniowie w odblaskowe kamizelki symbolizujące znaczenie bezpieczeństwa na placu budowy i w codziennym życiu. Wizyta zakończyła się serdecznym podziękowaniem ze strony uczniów i nauczycieli, wspólnymi zdjęciami i zaproszeniem do dalszego odkrywania świata nauk technicznych.

*Oprac. Zespół PDK OIIB,
fot. archiwum PDK OIIB*

Z wizytą w Szkole Podstawowej nr 10 im. Janusza Korczaka w Tarnobrzegu

Anna Malinowska

W dniu 27 marca 2025 r. zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB Anna Malinowska na zaproszenie Sławomira Partyki doradcy zawodowego w SP 10, przeprowadziła w Szkole Podstawowej nr 10 im. Janusza Korczaka w Tarnobrzegu spotkania z uczniami klas III, VII oraz VIII. W organizacji wydarzenia zastępczynią przewodniczącego czynnie wspierały pracownice biura.

Podczas wydarzenia uczniowie obejrzeli multimedialną prezentację, z której w przystępny sposób dowiedzieli się na czym polega praca inżyniera i jak wygląda ścieżka drogi zawodowej począwszy od ukończenia szkoły średniej, praktyki zawodowej, aż do zdania egzaminu na

uprawnienia budowlane i pełnienia samodzielnej funkcji technicznej na budowach i w biurach projektowych. Tematyką zainteresowani byli głównie uczniowie VIII klasy, przed którymi za chwilę otworzą się drzwi wyboru przyszłej ścieżki zawodowej, ale również trzecioklasiści, którzy z ciekawością słuchali jak dużą rolę pełnią dokonania inżynierów w ich codziennym życiu. Spotkaniu towarzyszyły liczne pytania, zwłaszcza dotyczące życia zawodowego. Zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB podkreśliła jak wiele wyzwań i odpowiedzialności, ale także satysfakcji przynosi zawód inżyniera budownictwa.

Wizyta miała na celu nie tylko przybliżenie zawodu inżyniera budownictwa, ale także zainspirowanie młodych ludzi przy wyborze dalszej drogi życiowej. Spotkania z uczniami zakończyły się wspólnymi pamiątkowymi zdjęciami w kaskach oraz odblaskowych kamizelkach i szelkach, które mają istotne znaczenie dla zachowania bezpieczeństwa pracy na budowie.

fot. archiwum PDK OIIB

II Otwarte Mistrzostwa Inżynierów Budownictwa w Biegach Terenowych

III Otwarte Mistrzostwa Inżynierów Budownictwa w Biegach Terenowych w ramach IV Zimowego Biegu Wielki Las odbyły się 08 lutego 2025 r. w lasach Woli Zgłobieńskiej. Na starcie zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB Wacława Kamińskiego wraz z członkami Zespołu ds. Promocji i Integracji PDK OIIB w składzie: Marcin Kurzeja i Sławomir Turopolski, powitali grono naszych aktywnych sportowo zawodników.

Zawodnicy wystartowali w pozytywnej atmosferze stawiając czoła trasie i zmieniającym się warunkom terenowym.

Zapewne nikogo to nie zaskoczyło, że jako pierwszy linię mety przekroczył reprezentant PDK OIIB w biegach kol. Damian Ślęczka. Każdy, kto przekroczył linię finiszu, otrzymał gratulacje i uznanie za włożony wysiłek od zastępcy przewodniczącego PDK OIIB Wacława Kamińskiego, który nie tylko wręczał nagrody, ale sam uczestniczył w zmaganiach na

trasie nordic walking, dając przykład sportowej pasji i zaangażowania.

Pamiątkowe puchary trafiły do rąk najlepszych zawodników w obu kategoriach. Dla wszystkich uczestników były pamiątkowe dyplomy oraz czapki z szalikami, żeby nie było zimno, gdy spotkamy się za rok.

BIEG NA DYSTANSIE 12 KM

• Kobiety:

I miejsce - Kamińska Katarzyna

II miejsce - Potoczna Klaudia

• Mężczyźni

I miejsce - Ślęczka Damian

II miejsce - Kudła Szymon

III miejsce - Hejnosz Mateusz

NORDIC WALKING NA DYSTANSIE 10 KM

• Kobiety:

I miejsce - Darecka Małgorzata

II miejsce - Trojanowska-Kamińska Iwona

• Mężczyźni

I miejsce - Sobek Mateusz

II miejsce - Młynarski Zbigniew

III miejsce - Zimny Marcin

To wydarzenie udowodniło, że inżynierowie budownictwa nie tylko skutecznie stawiają czoła wyzwaniom zawodowym, ale także potrafią rywalizować w atmosferze fair play.

*Oprac. Zespół PDK OIIB,
fot. archiwum PDK OIIB*

Zwycięstwo naszej reprezentacji w I Ogólnopolskim Evencie Gokartowym Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

W dniu 28 marca 2025 r. na torze gokartowym w Gdańsku odbyły się I Ogólnopolskie Zawody Gokartowe, w których udział wzięli najlepsi kierowcy z Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa z województw: Dolnośląskiego, Mazowieckiego, Kujawsko-Pomorskiego, Małopolskiego, Podkarpackiego, Świętokrzyskiego, Warmińsko-Mazurskiego oraz Pomorskiego. W rywalizacji uczestniczyła również Polska Izba Inżynierów Budownictwa, a łącznie na starcie stanęło 19 zawodników.

Przed rozpoczęciem jazdy inżynierowie przeszli obowiązkowe szkolenie dotyczące prawidłowego użytkowania pojazdu oraz zostali pouczeni przez instruktorów o zasadach bezpiecznego zachowania na torze. Zapoznali się również z trasą, która charakteryzowała się dwoma rodzajami nawierzchni oraz oznakowaniem.

Zawody rozpoczęły się od etapów kwalifikacyjnych, podczas których kierowcy rywalizowali o jak najlepszy czas okrążenia (best lap). Następnie odbył się wyścig ze startu wspólnego, oparty na wynikach kwalifikacji. Kolejno zawodnicy zostali podzieleni na dwie grupy: rywalizującą o podium oraz rywalizującą o dodatkowe punkty w końcowym rankingu.

Indywidualnie drugi wynik uzyskał nasz reprezentant kol. Grzegorz Rogala.

Drużynowo nasza reprezentacja w składzie kol. Mateusz Kardynał i Grzegorz Rogala stanęła na najwyższym stopniu podium.

Serdecznie gratulujemy i dziękujemy za fantastyczną reprezentację!

*Oprac. Zespół PDK OIIB na podstawie relacji Pomorskiej OIIB,
fot. Pomorska OIIB*

Eliminacje strzeleckie na strzelnicy myśliwskiej w Borze w Rudnej Małej

Łukasz Zeńko

W dniu 26 kwietnia 2025 r. na strzelnicy myśliwskiej w Borze w Rudnej Małej odbyło się szkolenie i eliminacje do 3-osobowej drużyny strzeleckiej PDK OIIB,

która będzie reprezentować Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa podczas VI Mistrzostw Polski Inżynierów Budownictwa w Strzelectwie Sportowym w Warszawie.

Szkolenie i eliminacje przeprowadził Krzysztof Wątroba, członek Izby z powiatu tarnobrzeskiego, prezes zarządu Klubu Strzeleckiego „Grom” KŻR LOK Tarnobrzeg. Zawody współorganizowali: przewodniczący Zespołu ds. Promocji i Integracji PDK OIIB Łukasz Zeńko oraz skarbnik PDK OIIB Iwona Warzybok.

Na eliminacje w strzelectwie sportowym zgłosiło się 16 osób. Spotkanie przebiegło w bardzo miłej i koleżeńskej atmosferze, chociaż walka o miejsca w drużynie była bardzo zacięta. Zawody były prowadzone i oceniane w dwóch konkurencjach: strzelanie z pistoletu GLOCK w pozycji stojącej oraz strzelanie z karabinku sportowego typu KBKS

w pozycji leżącej. Dodatkowo, oprócz prowadzonych eliminacji zawody miały na celu integrację członków PDK OIIB o charakterze sportowym, popularyzacje strzelectwa sportowego w środowisku inżynierów oraz umożliwienie członkom Izby współzawodnictwa w zakresie strzelania z broni.

Największą ilość punktów zdobyli kolejno:

1. Dawid Rewers
2. Mateusz Sulima
3. Dawid Głód

Gratulujemy zwycięzcom i życzymy powodzenia podczas VI Mistrzostw Polski Inżynierów Budownictwa w Strzelectwie Sportowym w Warszawie.

Szczególne podziękowania kierujemy w stronę Krzysztofa Wątroby za zorganizowanie i profesjonalne przeprowadzenie eliminacji oraz poświęcony czas.

fot.: Iwona Warzybok

II Ostatki Inżynierskie

Iwona Warzybok

1 lutego 2025 r. w restauracji Fabryka Smaku odbyły się II Ostatki Inżynierskie, zorganizowane przez Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa.

Uczestników przywitała skarbnik PDK OIIB Iwona Warzybok.

W wydarzeniu wzięli udział członkowie Okręgowej Rady PDK OIIB: Anna Dąbrowska-Laskoś, Marcin Waszkiewicz, Zygmunt Sobczyk, Arkadiusz Dubiel z Zespołu ds. Zamówień PDK OIIB oraz Marek Łabudzki z Zespołu ds. Promocji i Integracji PDK OIIB.

Jedną z atrakcji wieczoru było losowanie gadżetów z logo Izby dla obecnych członków. Około 100 osób bawiło się

przy muzyce DJ-a do wczesnych godzin porannych.

Atmosfera była wyjątkowa, a uczestnicy zgodnie podkreślali, że impreza była nie tylko okazją do integracji środowiska inżynierskiego, ale także do wspaniałej zabawy. Organizatorzy zadbali o każdy detal, zapewniając doskonałą oprawę muzyczną i liczne atrakcje, które na długo pozostaną w pamięci uczestników.

fot. uczestnicy

Konstrukcje drewniane – błędy

Dr inż. Wojciech Sikora

XXI wiek to powrót do zastosowania drewna w budownictwie. Surowiec jakim jest drewno charakteryzuje się korzystnym bilansem energetycznym¹. Jak podaje Żurawski² konstrukcja z drewna w całym procesie wznoszenia obiektu budowlanego jest dwukrotnie mniej energochłonna od konstrukcji stalowej.

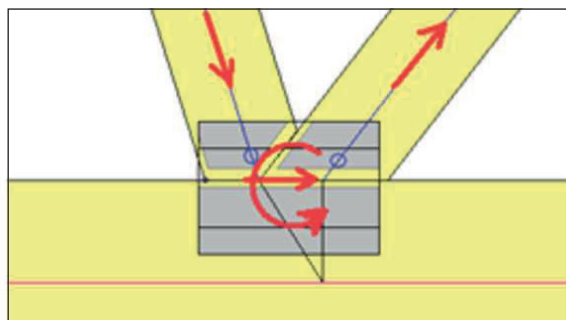
Stosowanie konstrukcji drewnianych w obiektach budowlanych możliwe jest między innymi dzięki technologiom ich prefabrykacji. Są to przede wszystkim wiązary^{3,4}. Wiazary wykonane z litego drewna łączonego za pomocą płytek kolczastych mają zastosowanie w takich obiektach jak sale sportowe, obiekty handlowe, obiekty rolnicze, hotele i restauracje, budownictwo mieszkaniowe i użyteczności publicznej. Precyzyjne metody obliczeń – projektowania za pomocą dedykowanych programów pozwala na optymalizację projektowanej konstrukcji. Przekroje drewna, łączniki, rozstaw wiazarów są **ściśle określone**. Każda ich zmiana może powodować utratę nośności całej konstrukcji i wymaga dodatkowych obliczeń.

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby obciążenia mogące na nie działać w trakcie wznoszenia i wykorzystania nie prowadziły do:

- awarii całego obiektu lub jego części,
- znacznych odkształceń o niedopuszczalnej wielkości,
- uszkodzenia części obiektów, instalacji lub zamontowanego wyposażenia w wyniku znacznych odkształceń nośnych elementów konstrukcji,
- uszkodzenia na skutek wypadku w stopniu nieproporcjonalnym do wywołującej go przyczyny.

Do projektowania konstrukcji drewnianych z litego drewna łączonego za pomocą płytek kolczastych służy specjalny dedykowany program.

Płytki kolczaste w zależności od kierunku obciążenia posiadają różne wytrzymałości obliczeniowe. Wymiarowanie wiąże się z wykonaniem obliczeń doboru płytek do każdego połączenia z uwzględnieniem ich położenia oraz występujących sił wewnętrznych. Dlatego też każdy typ dźwigara wymaga oddzielnego opracowania. (Rys. 1,2)

Rys. 1 Model statyczny prawidłowo zaprojektowanego węzła

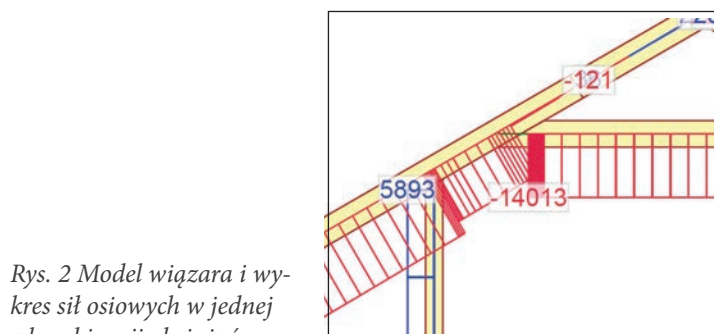
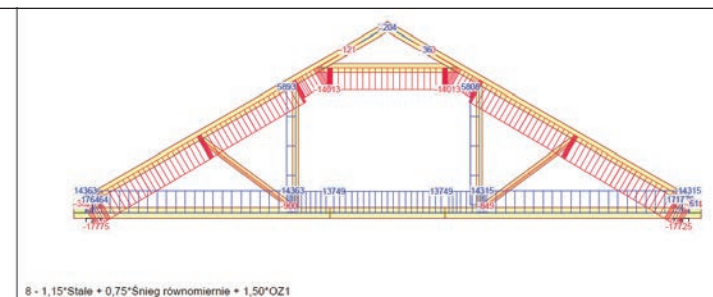
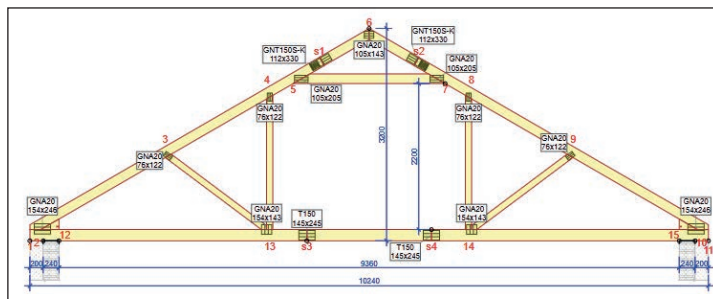
Analiza przypadku więźby dachowej domu jednorodzinnego

W rozpatrywanym modelu konstrukcji prętowej osie wszystkich elementów powinny znajdować się wewnątrz ich przekrojów. Osie elementów głównych, np. zewnętrznych elementów dźwigara, powinny pokrywać się z ich osiami rzeczywistym

Został zaprojektowany wiażar z łącznikami z płytek kolczastych (rys. 2) o obciążeniach:

- strefa śniegowa: 3 śniegiem (sk, 300 m), 1200 N/m²
- wiatrem (qp(z)): 615 N/m²
- stałe na dachu: 250 N/m²,
- stałe na suficie: 700 N/m²,
- stałe na suficie wystawionym: 300 N/m²,
- pozostałe obciążenia podano w obliczeniach,
- dodano ciężar własny automatycznie przez program.

Siła osiowa

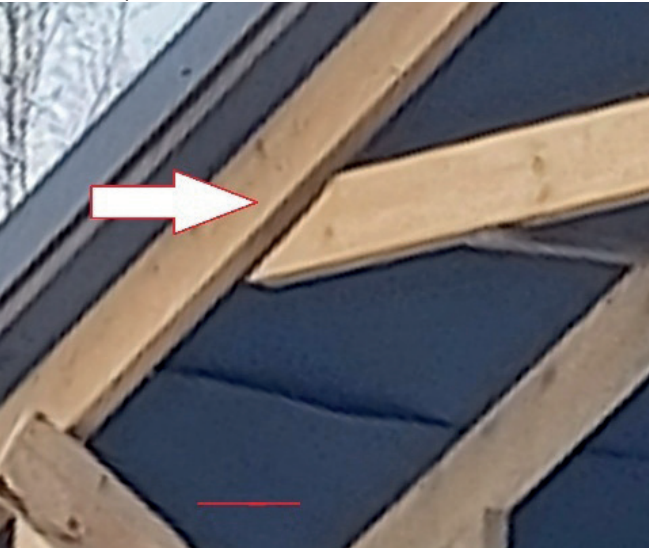
Rys. 2 Model wiazara i wykres sił osiowych w jednej z kombinacji obciążeń

Inwestor zrezygnował z wykonania konstrukcji w zakładzie prefabrykacji. Na podstawie otrzymanego do oferty rysunku (bez podanych wymiarów) dobrał tarcicę, prawdopodobnie bez klasyfikacji i odwzorował kształt wiazarów, które zostały zamontowane na dachu (rys. 3). Prawdopodobnie zastosował gwoździe lub inne łączniki, ale w nieodpowiedniej liczbie, bez wymaganej nośności.

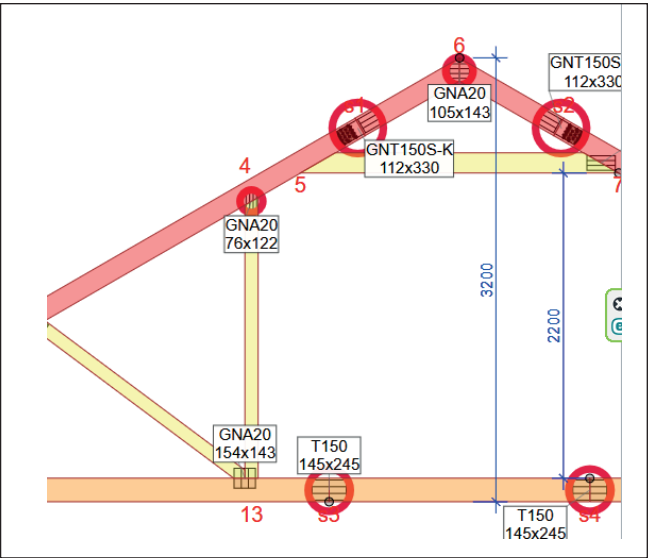

Rys. 3 Zamontowana więźba dachowa bez zaprojektowanych łączników (SAWE⁴)

Po pokryciu dachu blachą konstrukcja zaczęła się „rozchodzić” (Rys. 4)

Rys. 4. Brak połączenia jętka – krokiew (SAWE⁴)
Wykonaliśmy symulację obliczeń przy braku łącznika tylko w tym węźle (Rys. 5, 6)

Rys. 5. Model więzara bez łącznika w węźle 5 (SAWE⁴)

TARCICA GRUBOŚĆ 45 mm				
WIĄZAR- OD - DO	WYSOKOŚĆ mm	KLASA	STĘŻENIE mm/szt.	CSI %
1-6	145	C24#FS	800	228
6-11	145	C24#FS	800	226
1-11	170	C24#FS	2919	98
5-7	145	C24#FS	2295	4

ŁĄCZNIKI - BEZ ZŁ. NA DŁUG.

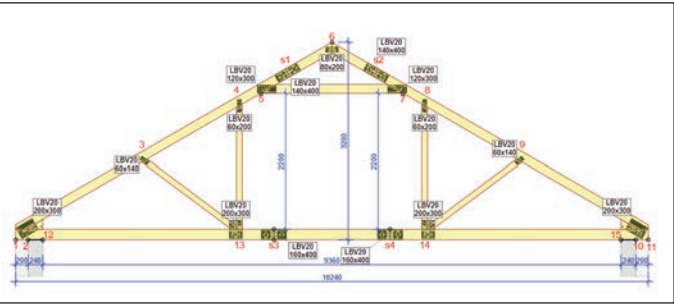
WĘZEŁ NR	PŁYTKA TYP	SZER. mm	DŁUG. mm	CSI %
2	GNA20	154	246	76
3	GNA20	76	122	69
4	GNA20	76	122	172
6	GNA20	105	143	955

Rys. 6. Wyniki obliczeń wytrzymałości CSI (SAWE⁴)

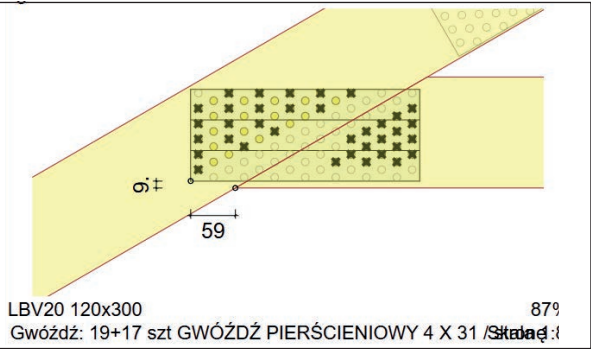
Z obliczeń jednoznacznie wynika, że tak wykonany wiązar nie spełnia warunków granicznej nośności, a usunęliśmy tylko jeden łącznik w węźle 5. Tarcica w pasie górnym jest wytrzymała 228%. Łącznik w kalenicy (węzeł 6) 955 %, a tam nie ma żadnego łącznika.

Można zastąpić (po wykonaniu obliczeń) płytki kolczone blachami gwoździowanymi o odpowiednich rozmiarach i zastosowanej liczbie gwoździ (rys. 7)

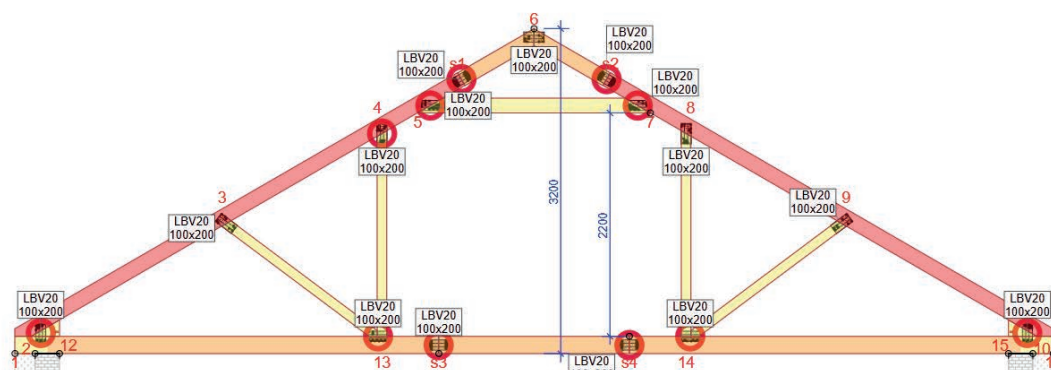
Prawidłowo dobrana blacha gwoździowana wymaga wbicia 36 gwoździ pierścieniowych (Rys. 8)

Rys. 7 Wiązar z łącznikami z blach gwoździowanych (SAWE⁴)

Rys. 8 Węzeł krokiew – jętka (SAWE⁴)

Rys. 9 Wiązar z płytkami gwoździowanymi

Jeżeli usuniemy wszystkie łączniki z płytek kolczastych i zastąpimy je np. blachami gwoździowanymi o wymiarach zbliżonych do zaprojektowanych łączników z płytek kolczastych (Rys 9) to takie rozwiązanie nie spełnia wymagań nośności konstrukcji. Wszystkie blachy gwoździowane i pasy górne i pas dolny przekraczają dopuszczalne wyężenie i ugięcia. W opisanym przypadku nie zastosowano nawet takich łączników.

Jakie są konsekwencje, gdy są nieodpowiednie łączniki pokazuje przykład z katastrofy budowlanej (rys. 10). Jest to skutek zamiany płytek kolczastych na płytki do gwoździowania „po rozmiarze”

Odrębną sprawą jest zastosowana tarcica, zapewne zaniżonej klasy wytrzymałościowej. W obliczeniach przyjęto tarcicę suszoną struganą klasy C24.

Podsumowanie

Projektant w Projekcie Technicznym Obiektu Budowlanego określa klasę drewna konstrukcyjnego, przekroje, sposób łącze-

Rys. 10 Zawalony dach na fermie (MITEK)

nie. W przypadku dachów prefabrykowanych w oparciu o obliczenia producenta potwierdzonych przez uprawnioną osobę. **Konstrukcje winny być wykonane z drewna dobrej jakości spełniającego wymagania:**

- wilgotności określonej w PN EN 1995-1-1:2010 załącznik NA.8.1⁵ - Wilgotność drewna litego stosowanego na elementy konstrukcyjne, nie powinna przekraczać:
 - a) 18 % – w konstrukcjach chronionych przed zawilgoceniem,
 - b) 23 % – w konstrukcjach pracujących na otwartym powietrzu
- wytrzymałości określonej w normie PN-EN 338:2016-06⁶ Drewno konstrukcyjne - Klasy wytrzymałości,
- wymiarów zgodnie z PN-EN 336:2013-12⁷ - Drewno konstrukcyjne -- Wymiary, dopuszczalne odchyłki.
- Sortowanego na podstawie normy PN-EN 14081-1+A1:2019-11⁸ - Konstrukcje drewniane – drewno konstrukcyjne sortowane wytrzymałościowo o przekroju prostokątnym
- Wiązary wykonane w oparciu o normę PN -EN 14250:2011⁹ Konstrukcje drewniane - Wymagania produkcyjne dotyczące prefabrykowanych elementów konstrukcyjnych łączonych płytkami kolczastymi

Wykonawca zobowiązany jest do wykonania konstrukcji zgodnie z projektem i zastosowaniem drewna konstrukcyjnego spełniającego wymienione wcześniej wymagania.

Prace wykonywane na obiekcie budowlanym powinny być wykonane zgodnie z projektem, obowiązującymi normami i sztuką budowlaną, a zastosowane materiały posiadać stosowne certyfikaty i dopuszczenia do obrotu. **To wszystko potwierdza swoim podpisem Kierownik Budowy w dokumentach budowy.**

1 Borjeesson P. Gustavson L. Greenhouse gas balances in building construction: wood versus concrete from life cycle and forest land-use perspectives, Energy Policy 2000

2 Żurawski J. Kilka uwag o projektowaniu zrównoważonym, Zawód Architekt Dodatek Specjalny 03/2010 Zawód Architekt Warszawa 2010

3 Sikora W. Konstrukcje drewniane –nieograniczone możliwości, Nowoczesne Hale 4/2012, Katowice 2012

4 SAWE Sp. z o. o. Sp. K. Niechobrz

5 PN-EN 1995-1-1:2010/NA Załącznik do normy, PKN 2010

6 PN EN 338 Drewno konstrukcyjne Klasy wytrzymałości- wersja angielska PKN 2016

7 PN-EN 336 Drewno konstrukcyjne Wymiary, odchyłki dopuszczalne, PKN 2013

8 PN-EN 14081-1+A1:2019-11 Konstrukcje drewniane - Drewno konstrukcyjne sortowane wytrzymałościowo o przekroju prostokątnym -- Część 1: Wymagania ogólne PKN 2019

9 PN-EN 14250:2011 Konstrukcje drewniane - Wymagania produkcyjne dotyczące prefabrykowanych elementów konstrukcyjnych łączonych płytkami kolczastymi PKN 2011

Kącik brydżowy

Jerzy Madera

Kontynuujemy o historii brydża. W 1927 roku zwołano konferencję międzynarodową, która miała ujednolicić system zapisu i punktacji za wzięte lewy. Nie udało się jednak osiągnąć porozumienia i ustalono, że obie zasady, czyli amerykańska i angielska są dopuszczalne. Amerykanie uznali, że konferencja dała im wolną rękę,

jeśli idzie o licytację i z zapalem przystąpili do opracowywania systemów i konwencji. Konserwatywni Anglicy początkowo konwencje te zwalczali, niechętnie tylko przyjmując niektóre z nich, ustępując krok za krokiem. Terenem najbardziej zaciętych polemik stały się doroczne turnieje, rozgrywane w atmosferze ogromnego zainteresowania, którymi pasjonowała się zarówno cała Anglia jak i Ameryka. Oczywiście w owym czasie stosowaną formą brydża był tak zwany auction – bridge. Wystarczyło zalicytować np. 1 kier i wziąć 10 lew, aby zapisać partię czy robra. Licytacja była mniej ważna, należało wziąć tyle lew które były potrzebne aby zapisać dograną, czyli partię. Dwie wygrane partie dawały robra, czyli kończyły ten etap gry. W Polsce międzywojennej brydż zyskał bardzo dużą popularność. Grano przy różnych okazjach i każde przyjęcie kończyło się oczywiście partyjkami brydża. Do dobrego tonu należało umieć grać w brydża. Człowiek z towarzystwa który nie grał w brydża był niemiłe widziany.

W brydża grali wojskowi, nauczyciele, urzędnicy, ziemianstwo, kler, wolne zawody. Wielkim entuzjastom gry w brydża był Kornel Makuszyński, który lata gimnazjalne spędził u rodziny w Przemyślu. Był on autorem licznych powiastek i dyktarek brydżowych, które były powtarzane przy tak zwanych partyjkach na przykład: każdy as bierze raz, mówiła matula nie wychodź z pod króla, karo wróg bez atu. Wrócimy teraz do współczesności. Organizacją zrzeszającą brydżystów, jest Polski Związek Brydża Sportowego, który dzieli się na 16 Wojewódzkich Związków Brydża Sportowego. W Polsce organizowanych jest bardzo dużo rozgrywek brydżowych. Przede wszystkim rozgrywki ligowe, które są zorganizowane podobnie jak w innych ligach, czyli ekstraklasa, dwie grupy pierwszej ligi, cztery grupy drugiej ligi, trzeciej ligi w każdym województwie i ligi okręgowej itd. w zależności od ilości drużyn w okręgu.

Oprócz ligi rozgrywane są mistrzostwa Polski parami, drużynowe, mikstowe, turnieje oraz kilkudniowe kongresy. Na Podkarpaciu rozgrywane są Mistrzostwa Polski drużynowe w systemie BAM. Jest to prestiżowa kilkudniowa impreza rozgrywana w Rzeszowie. Poza tym rozgrywanych jest szereg turniejów klubowych parami, indywidualnych, drużynowych, mistrzostw okręgu i szereg innych. Zostaje jeszcze internet i platformy brydżowe, które dają możliwości brania udziału w całym cyklu turniejów, a nawet gry w tzw. kółko z zawodnikami z całego świata.

Najpopularniejszą platformą jest BBO, czyli Bridge Base Online, która daje możliwość grania, ale także obserwacji transmisji rozgrywek brydżowych na wysokim szczeblu. W następnych

odcinkach „Kącika Brydżowego”, oprócz historii brydża i teorii, rozpoczne cykl przybliżający sylwetki arcymistrzów brydża z Podkarpacia i nie tylko. Na koniec dzisiejszego odcinka przytoczę rozdanie które pokazuje możliwości broniących i rozgrywającego.

Oto rozkład czterech rąk:

My jesteśmy obrońcami, siedzimy na pozycjach W i E

♠ D 9
♥ A K W
♦ W 9
♣ A 10 7 6 5 4

♠ A K 8 7 6	N	♠ 10 5 4 3
♥ 10 6 5 4		♥ 9 8
♦ D 8 7	W	♦ K 5 3 2
♣ 8	E	♣ 9 3 2

S
♠ W 2
♥ D 7 3 2
♦ A 10 6 4
♣ K D W

Przebieg licytacji:

S	W	N	E
1 ♣	1 ♠	2 ♠ (forcing)	3 ♠
pas	pas	4 ♣	pas
5 ♣	pas	pas	pas

Zawodnik siedzący na pozycji S rozgrywa kontrakt 5♣. Wistuje zawodnik W A i później K♠. Po ściągnięciu dwóch lew, wistuje 4♥. Rozgrywający bije asem, odgrywa trzy trefle, następnie odgrywa K i W♥. Przechodzi do ręki A♦, zagrywa D♥ dodając ze stołu W♦, co kończy grę, bo w stole zostają nam same dobre atuty. Teraz proponuję mały quiz: jak obłożyć ten kontrakt. Rozwiązania proszę przysyłać mailowo na adres maderajerzy@o2.pl do dnia 31 lipca 2025 r. Rozwiązanie w następnym odcinku. I to jest piękno tej gry.

Dziękuję i do następnego odcinka.

Projekt technologiczny budowy nasypu drogowego z wypełnieniem mieszanką pyłowo żuźlową

Paweł Rembisz

Dr inż. Aleksander Duda –
promotor pracy dyplomowej

Nazywam się Paweł Rembisz. Jestem absolwentem Politechniki Rzeszowskiej na Wydziale Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury. Ukończyłem studia na kierunku budownictwo na specjalności budowa i utrzymanie dróg. Swoją pracę magisterską pt. „Projekt technologiczny budowy nasypu drogowego z wypełnieniem mieszanką pyłowo żuźlową” napisałem pod kierunkiem promotora dr inż. Aleksandra Dudy, pracownika Katedry Dróg i Mostów. Praca została zgłoszona przez promotora do XV edycji konkursu na najlepszą pracę dyplomową na kierunku budownictwo w Wydziale Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury Politechniki Rzeszowskiej, organizowanego przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa. Otrzymałem pierwsze miejsce w tym konkursie i chciałbym przybliżyć Państwu swoją współpracę z promotorem oraz tematykę mojej pracy dyplomowej.

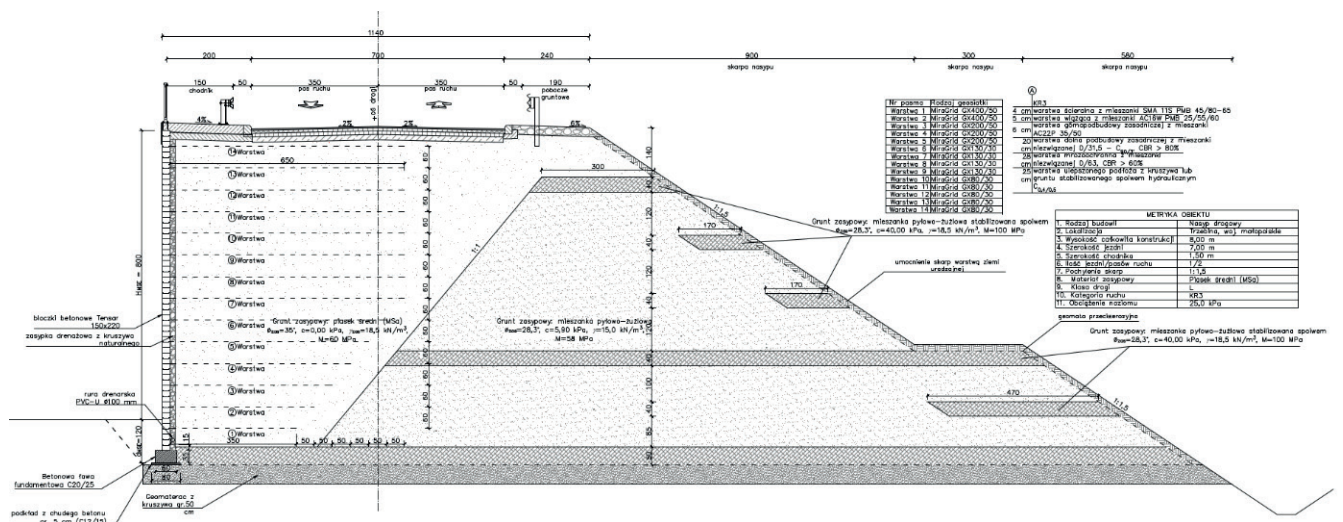
Tematyka mojej pracy wpisuje się w trend gospodarski w obiegu zamkniętym oraz zrównoważonego rozwoju w budownictwie. Każdy projekt infrastrukturalny powinien spełniać wymagania funkcjonalne, stany graniczne nośności, trwałości i użyteczności oraz cechować się odpowiednią efektywnością kosztową. Krajowe zasoby dobrej jakości kruszyw naturalnych są coraz bardziej ograniczone, a ich wysokie koszty są silnie powiązane z kosztami transportu. Dlatego coraz częściej stawia się na wykorzystanie lokalnie dostępnych materiałów wypełniających do budowy nasypów drogowych. Najczęściej osiąga się to poprzez uzdatnianie spoiwami gruntów rodzimych spoistych lub poprzez wykorzystanie materiałów odpadowych. Przedmiotowy projekt technologiczny nasypu związany był z istniejącą realizacją prac budowlanych. Nasyp zlokalizowany jest w województwie małopolskim, powiecie chrzanowskim, gminie Trzebina w rejonie ulicy Krakowskiej, Trzeciej i Szembeka oraz przecina linię kolejową nr 133. Prace budowlane miały na celu zapewnienie bezkolizyjnego przejazdu oraz przejście przez linię kolejową nr 133 Dąbrowa górnicza Ząbkowice – Kraków Główny. Moim zadaniem było zaproponowanie kilku koncepcji technologii budowy a następnie zaprojektowanie nasypu drogowego z wykorzystaniem mieszanki pyłowo – żuźlowej.

Swoją pracę rozpocząłem od przeglądu stanu wiedzy w zakresie: wymagań projektowych nasypów, zasad ich kształtowania, a także materiałów stosowanych do budowy nasypów, w tym pochodzących z recyklingu odpadów. Kluczowe dane wejściowe dla mojej pracy, czyli mieszanka pyłowo-żuźłowa oraz realny problem zaprojektowania wymagającego nasypu drogowego zawdzięczam współpracy z moim promotorem oraz firmami WMB International oraz Sarinż. Firma WMB International zajmuje się składowaniem, przetwarzaniem oraz uzyskiwaniem przez materiały odpadowe utraty statusu odpadów i mieści się w bliskim sąsiedztwie dla realizowanej inwestycji drogowej. Jest też producentem mieszanki z materiałów antropogenicznych pn. WMBHYDROTECH, którą wykorzystałem do realizacji celów pracy. Mieszanka pyłowo – żuźłowa składała się tłuczki szklanej, drobnych frakcji gumowych (ścier), popiołów lotnych i paleniskowych a także pyłów by-passowych i krzemiano- manganowych. Pozyskałem odpowiednie parametry użytkowe charakteryzujące przedmiotową mieszankę oraz mieszankę ulepszoną dodatkowo spoiwem cementowym. Od głównego wykonawcy robót, firmy Sarinż uzyskałem lokalne warunki gruntowe, plan sytuacyjny oraz profil podłużny nasypu drogowego. Promotor postawił mi poprzeczkę dość wysoko, ponieważ do analizy obliczeniowej został wybrany przekrój drogowy, w którym wysokość nasypu wynosiła powyżej 8 m, a dodatkowo z jednej strony nasypu miała być zaprojektowana konstrukcja oporowa z gruntu zbrojonego zamiast skarpy.

The drawing shows a dam cross-section with a crest width of 10.00m and a height of 100.00m. The upstream slope is 1:0.5 and the downstream slope is 1:1.5. The dam is constructed from concrete with a strength class of C25/30. The foundation is on a bedrock with a strength class of R30. The drawing includes a table of material specifications and a table of dam data.

Nr pozycji	Opis	Jednostka	Ilość
1	betonowa masa	m³	10000
2	betonowa masa	m³	10000
3	betonowa masa	m³	10000
4	betonowa masa	m³	10000
5	betonowa masa	m³	10000
6	betonowa masa	m³	10000
7	betonowa masa	m³	10000
8	betonowa masa	m³	10000
9	betonowa masa	m³	10000
10	betonowa masa	m³	10000
11	betonowa masa	m³	10000
12	betonowa masa	m³	10000
13	betonowa masa	m³	10000
14	betonowa masa	m³	10000
15	betonowa masa	m³	10000
16	betonowa masa	m³	10000
17	betonowa masa	m³	10000
18	betonowa masa	m³	10000
19	betonowa masa	m³	10000
20	betonowa masa	m³	10000
21	betonowa masa	m³	10000
22	betonowa masa	m³	10000
23	betonowa masa	m³	10000
24	betonowa masa	m³	10000
25	betonowa masa	m³	10000
26	betonowa masa	m³	10000
27	betonowa masa	m³	10000
28	betonowa masa	m³	10000
29	betonowa masa	m³	10000
30	betonowa masa	m³	10000
31	betonowa masa	m³	10000
32	betonowa masa	m³	10000
33	betonowa masa	m³	10000
34	betonowa masa	m³	10000
35	betonowa masa	m³	10000
36	betonowa masa	m³	10000
37	betonowa masa	m³	10000
38	betonowa masa	m³	10000
39	betonowa masa	m³	10000
40	betonowa masa	m³	10000
41	betonowa masa	m³	10000
42	betonowa masa	m³	10000
43	betonowa masa	m³	10000
44	betonowa masa	m³	10000
45	betonowa masa	m³	10000
46	betonowa masa	m³	10000
47	betonowa masa	m³	10000
48	betonowa masa	m³	10000
49	betonowa masa	m³	10000
50	betonowa masa	m³	10000
51	betonowa masa	m³	10000
52	betonowa masa	m³	10000
53	betonowa masa	m³	10000
54	betonowa masa	m³	10000
55	betonowa masa	m³	10000
56	betonowa masa	m³	10000
57	betonowa masa	m³	10000
58	betonowa masa	m³	10000
59	betonowa masa	m³	10000
60	betonowa masa	m³	10000
61	betonowa masa	m³	10000
62	betonowa masa	m³	10000
63	betonowa masa	m³	10000
64	betonowa masa	m³	10000
65	betonowa masa	m³	10000
66	betonowa masa	m³	10000
67	betonowa masa	m³	10000
68	betonowa masa	m³	10000
69	betonowa masa	m³	10000
70	betonowa masa	m³	10000
71	betonowa masa	m³	10000
72	betonowa masa	m³	10000
73	betonowa masa	m³	10000
74	betonowa masa	m³	10000
75	betonowa masa	m³	10000
76	betonowa masa	m³	10000
77	betonowa masa	m³	10000
78	betonowa masa	m³	10000
79	betonowa masa	m³	10000
80	betonowa masa	m³	10000
81	betonowa masa	m³	10000
82	betonowa masa	m³	10000
83	betonowa masa	m³	10000
84	betonowa masa	m³	10000
85	betonowa masa	m³	10000
86	betonowa masa	m³	10000
87	betonowa masa	m³	10000
88	betonowa masa	m³	10000
89	betonowa masa	m³	10000
90	betonowa masa	m³	10000
91	betonowa masa	m³	10000

Druga koncepcja (rys. 2) zakładała wbudowanie mieszanki pyłowo-żuźlowej w nasypie poza zasięgiem klina odłamu konstrukcji oporowej z gruntu zbrojonego.

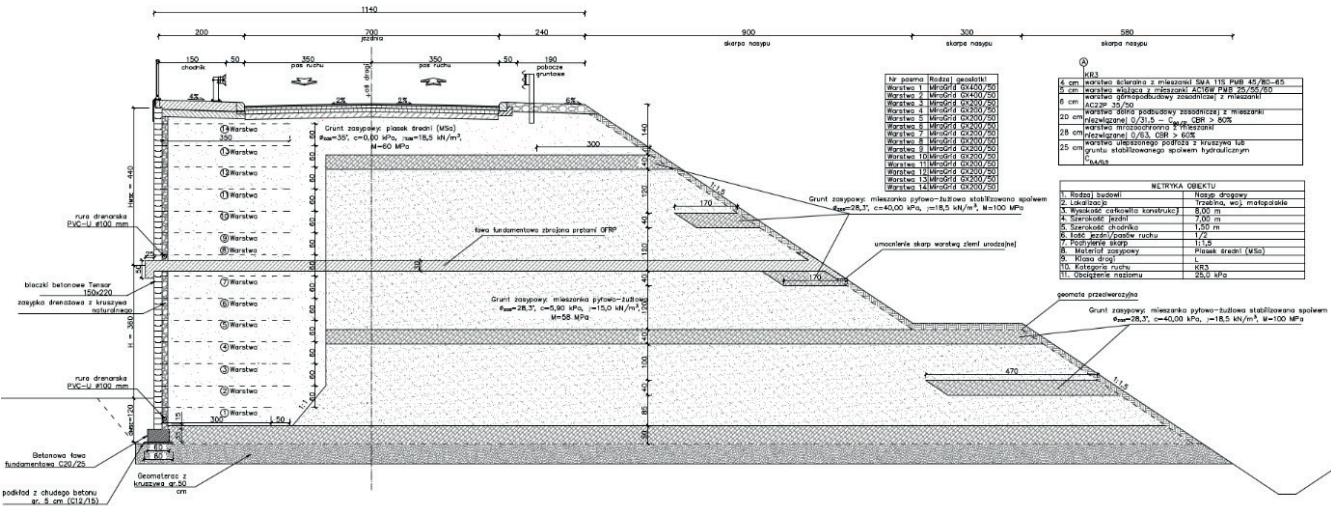

W tym zakresie zoptymalizować musiałem w pierwszej kolejności długości pasm zbrojących, ponieważ mieszanka pyłowo-żuźlowa charakteryzowała się zbyt niskim kątem tarcia wewnętrznego (tab. 1) i zgodnie z wymaganiami producentów geosyntetyków zbrojących nie nadawała się na wypełnienie między pasmami zbrojącymi.

Taki zabieg był możliwy poprzez wprowadzenie betonowej łąwy kotwiącej i dzielącej konstrukcję oporową na dwie niezależne części z mniejszym zasięgiem ich klinów odłamu. Na zbrojenie łąwy kotwiącej przewidziałem

Parametr	Symbol	Wartość
Kąt tarcia wewnętrzznego	φ'	28,3°
Spójność	c_u	5,9 kPa
Moduł odkształcenia pierwotnego	E_0	58 MPa
Ciężar objętościowy	γ	15 kN/m ³
Wilgotność optymalna	w_{opt}	38,7 %

Tab. 1 - Właściwości mieszanki pyłowo-żuźłowej

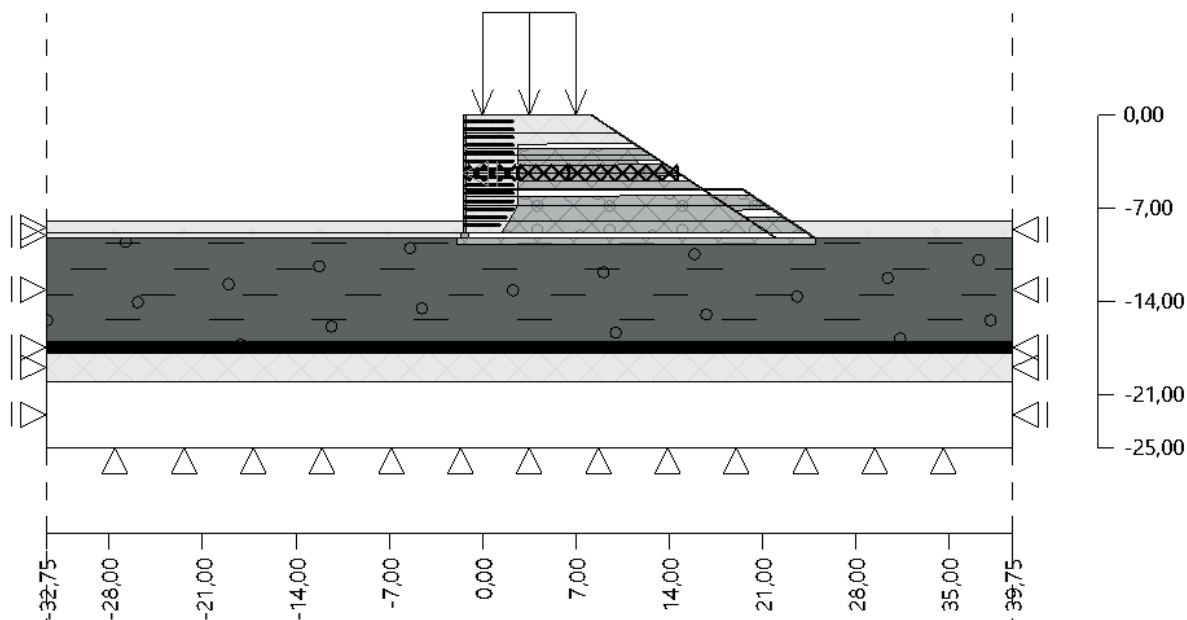

Rys. 3 - Koncepcja 3 - maksymalizacja wbudowania mieszanki pyłowo-żuźłowej poprzez dalsze ograniczenie zasięgu pasm zbrojących konstrukcję oporową

użycie materiałów o dużej wytrzymałości na rozciąganie i niepodlegających korozji w gruncie, tj. prętów kompozytowych z włókien szklanych GFRP (ang. Glass Fiber Reinforced Polymer). Dla każdej z koncepcji projektowej przeprowadziłem sprawdzenie podstawowych stanów granicznych nośności i użytkowości nasypu drogowego wraz z optymalizacją układu warstw zbrojenia konstrukcji oporowej. Rozbudowaną część obliczeniową swojej pracy wykonałem przy zastosowaniu programu do analiz geotechnicznych GEO5, wykorzystując moduły obliczeniowe: Stateczność Zbocza, Nasypy Zbrojone oraz zaawansowany moduł MES (rys. 4).

Znajomość tego oprogramowania była mi bliska dzięki treściom przekazywanym na zajęciach przez promotora dr inż. Aleksandra Dudę na przedmiotach kierunkowych w specjalności drogowej obejmujących moduły Geoinżynieria Drogowa cz. I, Geoinżynieria Drogowa cz. II.

Wszystkie trzy koncepcje projektowe spełniły wymagania stanów granicznych. Pod względem wskaźnika stateczności skarpy największy zapas bezpieczeństwa wykazała koncepcja nr 1, referencyjna z wypełnieniem nasypu piaskiem średnim. Koncepcja ta jednak charakteryzowała się największymi osiadaniami. Największe wykorzystanie nośności uzyskałem dla koncepcji nr 3 z maksymalizacją wypełnienia nasypu mieszanką pyłowo-żuźłową. Lżejszy materiał wypełniający pozwolił ponadto na ograniczenie osiadań podłoża gruntowego (tab. 2).

Rys. 4 - Geometria skarpy zaprojektowana w module MES programu GEO5

-	Koncepcja nr 1	Koncepcja nr 2	Koncepcja nr 3
Wartości osiadania	78 mm	70,1 mm	57,6 mm
Wskaźnik stateczności	1,37	1,15	1,09
Ilość wykorzystanej mieszanki pyłowo-żuźlowej	0 m ³	109,33 m ³	130,18 m ³

Tab. 2 - Wyniki obliczeń

W swojej pracy dyplomowej nie przeprowadziłem analizy związanej z kosztami pozyskania i wbudowania materiałów nasypowych, ze względu na fakt, iż cena mieszanki pyłowo-żuźlowej wykorzystanej na potrzeby analizy jest znacząco niższa od ceny typowych materiałów zasypowych. W zależności od lokalizacji miejsca budowy, cena zakupu oraz transportu mieszanki antropogenicznej może się różnić. Wykorzystanie tego typu rozwiązań konstrukcyjnych związanych z wbudowaniem materiałów odpadowych ma charakter lokalny i zakłada wykorzystanie zasobów znajdujących się w najbliższej okolicy od miejsca budowy.

Jestem wdzięczny promotorowi dr inż. Aleksandrowi Dudzie, że po pierwsze zgłosił moją pracę dyplomową na konkurs, a po drugie, że pozwolił na realizację ciekawego zagadnienia projektowego powiązanego z realną budową. Dziękuję również organizatorom konkursu za wyróżnienie główną nagrodą. Otrzymany voucher na kurs przygotowawczy do uprawnień z pewnością wykorzystam. Aktualnie pracuję w biurze projektowym w Rzeszowie, w firmie OPTIPRO gdzie zajmuję się zagadnieniami zarówno dotyczącymi projektowania obiektów mostowych jak również analizą stateczności obiektów towarzyszących: nasypów drogowych i kolejowych, wzmocnieniami podłoża gruntowego, a także zabezpieczania głębokich wykopów. Nagrodę pieniężną za pierwsze miejsce zamierzam wykorzystać na podróże i wycieczki. Kto wie, może odwiedzę gminę Trzebinia i sprawdzę w jaki sposób sprawuje się konstrukcja nasypu drogowego, którą miałem możliwość samodzielnie zaprojektować.

Analiza przyczyn źródłowych (RCA)

– zastosowanie w badaniu wypadków na placach budowy

Urszula Gawrysiak
Dyrektor Porozumienia
dla Bezpieczeństwa
w Budownictwie

**Porozumienie
dla Bezpieczeństwa
w Budownictwie**

Analiza przyczyn źródłowych (ang. Root Cause Analysis – RCA) to systematyczne, naukowe podejście stosowane do identyfikacji źródłowych przyczyn problemów i zdarzeń niepożądanych, a w szczególności wypadków przy pracy, awarii i incydentów. RCA jest techniką szeroko stosowaną przez dojrzałe organizacje, które dodatkowo mogą się poszczycić wysokim poziomem kultury bezpieczeństwa. Metoda jest wykorzystywana w różnych branżach, a szczególnie często w budownictwie. W każdym przypadku, jeśli organizacja jest nastawiona na rozwój z wykorzystaniem doświadczeń, RCA pozwala na skuteczną identyfikację źródłowych przyczyn problemu, takich jak np. wskazanie luk systemowych, analizę tego stanu rzeczy i w konsekwencji eliminację niepożądanych zdarzeń w przyszłości. Należy podkreślić, że celem wdrożenia RCA jest nie tylko wskazanie „co się stało,” ale przede wszystkim „dlaczego się stało”. Takie podejście do problemu umożliwia wdrożenie skutecznych działań prewencyjnych i tym samym minimalizuje ryzyko wystąpienia podobnych sytuacji w przyszłości.

Budownictwo jest tą branżą, w której wypadki mogą prowadzić do ciężkich obrażeń lub nawet śmierci. Kolejnym skutkiem mogą być znaczące straty finansowe pracodawcy. Właśnie w takich okolicznościach i w tej branży sprawdza się RCA. Analiza przyczyn źródłowych pozwoli skutecznie wdrożyć działania zapobiegawcze na poziomie systemu zarządzania organizacją, co przełoży się na realną zmianę w obszarze, w którym wystąpiły wypadki lub pojawiły się problemy technologiczne, a wnioski zostaną wykorzystane w całej działalności organizacji.

Aby analiza RCA była skuteczna, należy stworzyć kompetentny zespół, w skład którego powinni wejść pracownicy o zróżnicowanych umiejętnościach i doświadczeniu. Schemat takiego zespołu z przypisanymi kluczowymi rolami i kompetencjami przedstawia się następująco:

- 1. Lider zespołu RCA** - osoba odpowiedzialna za koordynację całego procesu, dbająca o przestrzeganie harmonogramu oraz prawidłowy przebieg każdego etapu analizy. Lider powinien posiadać umiejętności organizacyjne oraz doświadczenie w zarządzaniu projektami. Jego kompetencje w dużej mierze decydują o skuteczności działania zespołu.
- 2. Eksperti** - w tej grupie powinny znaleźć się osoby posiadające wiedzę w obszarze, w którym doszło do negatywnego zdarzenia lub wypadku przy pracy. Przykładem ekspertów są m.in. specjaliści ds. bezpieczeństwa, ponieważ właśnie oni mają wiedzę na temat procedur i przepisów bezpie-

czeństwa pracy, która pozwala im ocenić, czy działania podjęte przed incydem były zgodne z normami. Wiedza i doświadczenie specjalistów BHP są również przydatne w zakresie identyfikowania zagrożeń. Kolejną grupą ekspertów są inżynierowie - eksperci techniczni w dziedzinie, której dotyczy incydent. Można do nich zaliczyć specjalistów ds. budownictwa lub mechaniki, odpowiedzialnych za analizę techniczną przyczyn zdarzenia.

- 3. Świadkowie zdarzenia lub przedstawiciele załogi** - osoby, które były obecne na miejscu zdarzenia i w związku z tym mogą dostarczyć cennych informacji na temat jego okoliczności i przebiegu.
- 4. Fresh Eye** – osoba zaproszona do zespołu mimo tego, że nie jest ekspertem, świadkiem i nie ma wiedzy w zakresie obszaru, który będzie podlegał analizie. Okazuje się, że udział takiej osoby jest bardzo cenny; zadając pytania na temat, w którym nie ma wiedzy, często obnaża ona obszary, których nie zgłębiają eksperci. Dlaczego tak się dzieje? Ponieważ eksperci potrafią wcześniej poczynić założenia co do stanu faktycznego czy przebiegu procesu.

Metodologia RCA to proces usystematyzowany, który rządzi się ustalonym porządkiem. Dzieli się on na następujące elementy:

- 1. Zdefiniowanie problemu** - opis zdarzenia oraz szczegółowe określenie, co dokładnie się stało. Bardzo istotne jest precyzyjne zdefiniowanie sytuacji; należy skoncentrować się na przyczynach zdarzenia, a nie na jego skutkach. Na tym etapie często pojawia się pewna trudność, która polega na chęci „przeskoczenia” etapu analizy i przejścia do przyczyn źródłowych. Eksperti, którzy mają szeroką wiedzę i doświadczenie, już na tym etapie często mają gotową odpowiedź co do przyczyn zdarzenia. Jednak utrzymanie procedury i konsekwentna realizacja kolejnych kroków pokazują, że ta ocena była błędna lub powierzchowna i ostatecznie zespół dochodzi do innych wniosków niż sugerowane. W tych okolicznościach bardzo istotna jest rola Lidera, który zarządza pracą zespołu i egzekwuje przestrzeganie wymagań określonych w metodologii.
- 2. Oś czasu zdarzeń** - stworzenie szczegółowej osi czasu pozwala określić chronologię zdarzeń prowadzących do incydemu. Możemy np. ustalić, o której godzinie i w jakiej sytuacji doszło do zdarzenia, a także co działo się wcześniej i jakie okoliczności mogły mieć wpływ na ostateczny przebieg zdarzeń. Oś czasu umożliwia wychwycenie drobnych i nieistotnych z pozoru sytuacji, które ostatecznie mogą się okazać pierwszym klockiem w tzw. efekcie domina. Odkrycie takich zdarzeń czy czynników determinuje skuteczność stosowanej metody.
- 3. Identyfikacja sytuacji wstępnych (np. metodą rybiej ości)** - analiza, która polega na rozbiciu problemu na mniejsze elementy, aby zidentyfikować potencjalne przyczyny. W metodzie rybiej ości (Ishikawy) uwzględnia się główne kategorie tych przyczyn, takie jak: sprzęt, ludzie,

procesy, materiał i środowisko.

4. **Wybór przyczyn i analiza ich powiązań** - po zidentyfikowaniu wszystkich możliwych przyczyn zespół koncentruje się na wyborze tych, które miały największy wpływ na incydent. Zespół poddaje analizie każdą z nich i zadaje sobie pytanie: czy gdyby ta sytuacja nie miała miejsca, to doszłoby do analizowanego zdarzenia? Na tym etapie zespół identyfikuje tzw. przyczyny sprawcze.
5. **Identyfikacja przyczyn źródłowych** - po wstępnej analizie zespół przeprowadza głębsze badanie, aby zidentyfikować przyczyny źródłowe, które są najważniejsze w kontekście zapobiegania powtórzeniu się zdarzenia. Identyfikacja tych przyczyn jest prowadzona poprzez wielokrotne (co najmniej pięciokrotne) zadanie pytania „dlaczego”. Jest to postępowanie znane jako metoda 5 Why (5 dlaczego). To usystematyzowana technika analizy przyczyn źródłowych, która pomaga zidentyfikować podstawową przyczynę problemu. Wielokrotne zadawanie pytania „dlaczego?” w reakcji na odpowiedź na każdą kolejną przyczynę pozwala na dotarcie do źródła problemu. Zazwyczaj wystarczy zadać to pytanie pięć razy, choć w praktyce, w zależności od złożoności tematu, pytań może być więcej. Metoda ma wiele zalet, a podstawową jest prostota. Stosowanie 5 Why nie wymaga specjalistycznej wiedzy czy przygotowania, jest zrozumiałe i może być stosowane w różnych sytuacjach. Konsekwentne zadawanie pytań pozwala uniknąć powierzchownego traktowania problemu i jednocześnie ułatwia stworzenie skutecznej profilaktyki. Poniższy przykład ilustruje prostotę i skuteczność tej metody.
 Problem: Maszyna w fabryce przestała działać.
 Pytanie 1. Dlaczego maszyna przestała działać? – Ponieważ bezpiecznik się przepalił.
 Pytanie 2. Dlaczego bezpiecznik się przepalił? – Ponieważ nastąpiło przeciążenie obwodu.
 Pytanie 3. Dlaczego nastąpiło przeciążenie obwodu? – Ponieważ łożysko maszyny było źle nasmarowane.
 Pytanie 4. Dlaczego łożysko było źle nasmarowane? – Ponieważ nie był przeprowadzony regularny przegląd.
 Pytanie 5. Dlaczego nie był przeprowadzony regularny przegląd? – Ponieważ nie ma ustalonego harmonogramu konserwacji.
 Wniosek: Należy wprowadzić harmonogram konserwacji,

aby uniknąć podobnych problemów w przyszłości.

Przedstawiony przykład odnosi się do prostej sytuacji, do której jednak bardzo często dochodzi w zakładach pracy. Zastosowany schemat działania pokazuje, że w każdym przypadku warto skorzystać z tej metody identyfikacji przyczyn. Wykrycie przyczyny źródłowej pozwala na podjęcie skutecznych działań.

6. **Formułowanie działań korygujących i zapobiegawczych**

- jest to ostatni etap procesu RCA, w którym zespół przygotowuje listę działań do wdrożenia, aby zapobiec ponownemu wystąpieniu podobnych zdarzeń. Co do zasady proponowane działania powinny być mierzalne, osiągalne oraz zorientowane na eliminację przyczyn źródłowych. W praktyce do formułowania zadań można zastosować metodologię SMART. Jest to popularna technika wykorzystywana do efektywnego formułowania celów lub zadań. Jej nazwa jest akronimem, który opisuje pięć kluczowych kryteriów, jakie powinny spełniać dobrze sformułowane cele. Podstawą skuteczności tej metody jest zapewnienie jasności, mierzalności i wykonalności celów, co zwiększa szanse na ich realizację. Rozwinięcie akronimu SMART jest następujące:

- S - Specific (Konkretny): Cel powinien być jasno określony i precyzyjny, tak aby nie wymagał interpretacji.
- M - Measurable (Mierzalny): Cel powinien mieć mierzalne wskaźniki, tzw. kryteria sukcesu, dzięki którym będzie można łatwo ocenić, czy zamierzony efekt został osiągnięty.
- A - Achievable (Osiągalny): Cel powinien być realistyczny, ale jednak stanowiący wyzwanie. Warunkiem do jego osiągnięcia jest sformułowanie go z uwzględnieniem dostępnych zasobów oraz zapewnieniem niezbędnego czasu realizacji.
- R - Relevant (Istotny): Cel powinien być priorytetem i wartością, tak aby jego realizacja miała znaczenie. W przypadku zadań i działań prewencyjnych wynikających z przeprowadzonej analizy RCA, cele powinny być ściśle związane z eliminacją zidentyfikowanych luk systemowych, które stanowiły przyczyny źródłowe zaistniałych wypadków czy nieprawidłowości.
- T - Time-bound (Określony w czasie): Cel powinien mieć jasno określony termin realizacji, co zwiększa motywację i umożliwia kontrolę postępu prac.

Przykład zastosowania RCA - wypadek na placu budowy

Na placu budowy doszło do przewrócenia maszyny budowlanej, w tym przypadku dźwigu (HDS). Przyczyną było niestabilne podłoże. Analiza RCA dla tego incydentu powinna być przeprowadzona według znanych nam wytycznych.

1. Definicja problemu

Na placu budowy podczas transportu materiałów doszło do przewrócenia hydraulicznego dźwigu samochodowego (HDS). Dźwig został ustawiony w miejscu wskazanym przez koordynatora transportu bliskiego, który jest odpowiedzialny za organizację transportu na placu budowy. Maszyna została przygotowana przez operatora do prowadzenia transportu przez rozstawienie i zabezpieczenie podpór. Prace transportowe rozpoczęły się o godzinie 9:30. Po 30 minutach od rozpoczęcia prac doszło

do obsunięcia się jednej z podpór w kierunku znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie wykopu i ostatecznie przewrócenia dźwigu. Przenoszony ładunek był przygotowany prawidłowo, a jego masa nie przekraczała dopuszczalnych wartości. Na skutek zdarzenia doszło do wypadku przy pracy skutkującego stłuczeniami ciała operatora. W efekcie wypadku została również uszkodzona maszyna. Operator posiadał uprawnienia do obsługi HDS od 6 miesięcy.

2. Oś czasu zdarzeń

Godzina 8:00 - koordynator wskazuje miejsce prowadzenia transportu. Operator przystępuje do pracy i przygotowuje maszynę do wykonania pracy.

Godzina 9:30 - operator rozpoczyna prace transportowe. Wszystkie procedury początkowe przebiegają zgodnie z zasadami.

Godzina 10:00 - jedna z podpór dźwigu osuwa się w kierunku wykopu. HDS przewraca się, a operator doznaje obrażeń. Dochodzi do uszkodzenia maszyny.

3. Ustalono następujące przyczyny sprawcze:

3.1. Niewłaściwa lokalizacja dźwigu:

Koordynator transportu bliskiego wyznaczył miejsce ustawienia dźwigu blisko wykopu, co zwiększyło ryzyko osunięcia się gruntu.

3.2. Brak oceny stabilności podłoża:

Nie przeprowadzono analizy gruntu w miejscu rozstawienia podpór, szczególnie w kontekście bliskości wykopu.

3.3. Niedostateczne zabezpieczenie podpór:

Operator nie zastosował dodatkowych środków (np. płyt stabilizacyjnych) w celu wzmocnienia nośności podłoża pod podporami.

3.4. Niedopatrzona w planowaniu pracy:

Nie uwzględniono ryzyka związanego z wpływem ciężaru dźwigu i jego ładunku na osiadanie gruntu w pobliżu wykopu.

3.5. Ograniczone doświadczenie operatora:

Operator mógł nie zauważyć sygnałów świadczących o niestabilności gruntu lub błędnie ocenić sytuację. Jego doświadczenie zawodowe było stosunkowo krótkie.

3.6. Brak procedur weryfikacyjnych:

W przedsiębiorstwie mogło brakować szczegółowych procedur dotyczących oceny terenu przed rozpoczęciem pracy z ciężkim sprzętem.

Wymienione przyczyny sprawcze to bezpośrednie czynniki lub działania, które doprowadziły do tego zdarzenia. Są to elementy, które miały bezpośredni wpływ na wystąpienie wypadku lub incydentu. Ich wcześniejsza eliminacja mogłaby temu zapobiec. Przyczyny sprawcze odnoszą się zazwyczaj do konkretnych błędów, zaniedbań lub nieprawidłowych decyzji, które zostały podjęte w toku wykonywania pracy lub działań operacyjnych.

4. Wnioskowanie metodą 5 Why. Dla potrzeb zilustrowania zastosowania tej metody została opisana wybrana przyczyna sprawcza, tj. brak stabilności podłoża.

Pytanie 1. Dlaczego doszło do przewrócenia dźwigu?

Ponieważ jedna z podpór osunęła się w kierunku wykopu.

Pytanie 2. Dlaczego podpora się osunęła?

Ponieważ podłoże pod podporą nie było wystarczająco stabilne.

Pytanie 3. Dlaczego podłoże nie było stabilne?

Ponieważ miejsce ustawienia dźwigu znajdowało się zbyt blisko wykopu, który pod wpływem obciążenia uległ osunięciu.

Pytanie 4. Dlaczego dźwig został ustawiony w taki sposób, że pod-

pora stabilizująca została umieszczona w klinie odłamu wykopu?

Ponieważ koordynator transportu bliskiego wyznaczył to miejsce, nie uwzględniając ryzyka osunięcia gruntu.

Pytanie 5. Dlaczego ryzyko osunięcia gruntu nie zostało uwzględnione?

Ponieważ nie przeprowadzono szczegółowej analizy warunków gruntowych przed rozpoczęciem prac. Niestabilność klina odłamu może wystąpić w sytuacji, kiedy grunt w pobliżu wykopu nie jest odpowiednio wzmocniony (np. przez deskowanie, obudowy wykopu czy inne systemy zabezpieczające). W przypadku bliskości ciężkiego sprzętu (np. dźwigu), obciążenie gruntu może zwiększyć ryzyko przesunięcia się klina i w efekcie doprowadzić do niebezpiecznej sytuacji, takiej jak przewrócenie maszyny.

5. Rekomendacje opracowane na podstawie odpowiedzi udzielonej na 5. pytanie:

5.1. Wdrożenie jednolitych procedur oceny warunków gruntowych, w tym:

- wprowadzenie obowiązku przeprowadzania szczegółowej analizy stabilności gruntu przed rozpoczęciem pracy z ciężkim sprzętem w pobliżu wykopów;
- opracowanie i wdrożenie standardowego formularza oceny podłoża, uwzględniającego takie czynniki jak: nośność gruntu, wpływ wykopów, obecność wody gruntowej i obciążenia dynamiczne;
- obowiązkowa konsultacja z geotechnikiem w przypadku pracy w pobliżu wykopów lub na niestabilnym terenie.

5.2. Standaryzacja postępowania w zakresie wyznaczania miejsc pracy ciężkiego sprzętu z uwzględnieniem:

- opracowania wytycznych dla koordynatorów transportu bliskiego, które określą lokalizację i przygotowanie stanowisk dla dźwigów i innych maszyn;
- wprowadzenia obowiązku stosowania narzędzi do wizualizacji i symulacji rozkładu obciążeń na placach budowy, takich jak mapy nośności gruntu;
- szkolenia kadry odpowiedzialnej za organizację pracy w zakresie rozpoznawania ryzyka związanego z niestabilnym gruntem.

Metoda analizy przyczyn źródłowych (RCA) to nieocenione narzędzie nie tylko w badaniu wypadków czy incydentów, ale także w rozwiązywaniu codziennych problemów organizacyjnych i technologicznych. Jej wdrożenie pozwala na skuteczną identyfikację głębokich przyczyn zdarzeń, eliminację luk systemowych oraz zapobieganie powtarzaniu się tego typu sytuacji w przyszłości. To kluczowy element budowania kultury bezpieczeństwa oraz podnoszenia efektywności pracy w organizacji.

Zachęcamy do poznania metody RCA i stosowania jej nie tylko w sytuacjach kryzysowych, ale także w codziennej praktyce, kiedy trzeba podjąć decyzję czy rozwiązać problem. Systematyczne podejście, jakie oferuje RCA, przynosi realne korzyści – zarówno w poprawie bezpieczeństwa, jak i w osiągnięciu lepszych wyników operacyjnych. To inwestycja w rozwój organizacji, jej bezpieczeństwo i trwały sukces.

Literatura:

Obora, H. (2018). *Zasady i narzędzia realizacji analizy RCA. Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu*, 538, 304-314.

„Na czym polega analiza przyczyn źródłowych?” – artykuł dostępny na stronie Kanban Tool

Procedury w postępowaniach dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (wybrane zagadnienia)

dr inż. Agata Dąbal

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko opisuje m.in. procedury zarówno w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i prowadzenia ocen oddziaływania na środowisko. W roku 2023 wprowadzono w niej liczne zmiany, które miały na celu uproszczenie i przyspieszenie tych procedur. Po ponad roku ich funkcjonowania w praktyce, można niektóre z nich podsumować, uwzględniając zapisy tekstu jednolitego opublikowanego w czerwcu 2024 r. – Dziennik Ustaw poz. 1112 z kolejnymi zmianami dokonanymi w roku 2024 – w dalszej części artykułu powoływanego jako „ustawa ooś”.

Zgodność z dokumentami planistycznymi

W roku 2023 został dodany art. 59a ustawy ooś, który stanowi, że w zależności od rodzaju przedsięwzięcia przystąpienie do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, analizy w zakresie potrzeby jej przeprowadzenia albo ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego albo ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

W przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami tych dokumentów odmawia się zgody na realizację przedsięwzięcia, przy czym istnieje katalog licznych wyłączeń,

dotyczących inwestycji strategicznych, wymienionych w ustawie ooś (art. 59a ust. 4), a kryterium oceny dla niektórych rodzajów działalności prowadzonej na podstawie ustawy Prawo geologiczne i górnicze jest nienaruszenie przeznaczenia nieruchomości.

Udział społeczeństwa

W niektórych przypadkach wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedzone jest procedurą oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wówczas organ właściwy do wydania decyzji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa. Zgodnie z art. 33 ustawy ooś organ ten, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Informacje te organ zasadniczo podaje w Biuletynie Informacji Publicznej lub w sposób zwyczajowo przyjęty, najpóźniej do końca dnia roboczego następującego po dniu wystąpienia okoliczności uzasadniających podanie tych informacji do publicznej wiadomości.

Ze względu na podany powyżej rodzaj informacji, wymienionych w art. 33 ust. 1 ustawy ooś, podanie ich do publicznej wiadomości będzie następować kilkakrotnie, w zależności od etapu danego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zaniebdania organu w tym zakresie będą skutkować nałożeniem na niego kar pieniężnych na zasadach określonych art. 136aa ustawy ooś.

Uwagi i wnioski społeczeństwa mogą być wnoszone w dowolnej formie, również ustnie do protokołu, a nawet za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Ważne jest jednak zachowanie 30-dniowego terminu ich składania, bowiem jego przekroczenie skutkuje pozostawieniem tych uwag lub wniosków bez rozpoznania. W takiej sytuacji nie jest konieczne podanie w uzasadnieniu decyzji informacji o tym, w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione.

Terminy w ramach procedur

Opinie organów współdziałających w trakcie postępowania po przesłaniu wniosku wraz z kartą informacyjną wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez te organy ww. dokumentów.

Natomiast jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organy współdziałające dokonują uzgodnień oraz wydają opinie w terminie 30 dni od dnia otrzymania wymaganych dokumentów.

Terminy te mogą jednak ulegać wydłużeniu na zasadach wynikających z zapisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji oraz do zgłoszenia, przed którymi było wymagane jej uzyskanie. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile przed upływem tego terminu nie zostało wydane stanowisko właściwego organu, że aktualne są warunki realiza-

cji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych. W takim przypadku złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Zajęcie stanowiska następuje w formie postanowienia wydawanego na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wniosek ten składa się do organu nie wcześniej

niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Nieuzyskanie stanowiska właściwego organu w ww. terminie sprawia, że nie jest możliwe wydanie postanowienia w sprawie tego stanowiska. W orzecznictwie i piśmiennictwie jednoznacznie wskazuje się, że termin przewidziany w art. 72 ust. 4 w zw. z art. 72 ust. 3 ustawy ooś jest terminem prawa materialnego i jako taki wyznacza okres, w którym może nastąpić ukształtowanie praw lub obowiązków jednostki w ramach administracyjno-prawnego stosunku

materialnego. Termin prawa materialnego nie może być zatem ani przedłużony, ani też przywrócony, a jego upływ pozbawia organ możliwości wydania pozytywnego postanowienia, a tym samym wydłużenia czasu w którym można na podstawie posiadanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach występować o kolejne decyzje np. niezbędne dla podjęcia realizacji inwestycji. Zatem wnioskodawca, który chce uzyskać takie stanowisko powinien dołożyć należytej staranności, aby organ je wydający zdołał ten wniosek rozpatrzyć.

Stan prawny na dzień 1.03.2025 r.

Efektywne podejmowanie decyzji pod presją czasu – sztuka wyboru między impulsem a refleksją

Każdy z nas zna ten moment, gdy czas zdaje się gonić, a decyzja, którą trzeba podjąć, pojawia się nagle. W takich chwilach często czujemy, że działamy na granicy – balansujemy między instynktowną reakcją a chłodną analizą. Jak więc odnaleźć się w wirze presji i wybrać rozwiązanie, które nie tylko działa, ale też odpowiada naszym wartościom? Oto kilka refleksji i sprawdzonych metod, które pomogą nam podejmować lepsze decyzje, nawet wtedy, gdy zegar tyka nieubłaganie.

Presja czasu – wyzwanie, które kształtuje naszą osobowość

Kiedy czas zaczyna uciekać, umysł włącza tryb „szybkiego działania”. Adrenalina miesza się z niepewnością, a nasze racjonalne myślenie może zostać przyćmione emocjami. To trochę jak próba malowania obrazu w półmroku – barwy nie zawsze wychodzą takie, jak byśmy chcieli. Kluczem jest nauczenie się wykorzystania tej energii – zamiast paraliżu decyzyjnego, możemy zamienić ją w impuls do działania, który popycha nas do przemyślanych kroków.

Sprawdzone strategie z nutą osobistego podejścia

1. Zasada 80/20 – skoncentruj się na tym, co naprawdę ważne

Pomyśl o swoim życiu jak o mozaice, w której 20% elementów tworzy 80% efektu końcowego. Kiedy jesteśmy pod presją, warto skupić się na tym, co ma największy wpływ. Nie chodzi o to, by

robić wszystko perfekcyjnie, ale by wybrać najważniejsze kwestie i na nich się skoncentrować.

2. Decyzje oparte na wartościach – Twoja wewnętrzna mapa

Wyobraź sobie, że Twoje wartości to latarnia morska wskazująca właściwy kierunek. Kiedy stoisz przed wieloma opcjami, wiedza o tym, co jest dla Ciebie naprawdę istotne, pomaga szybko wykluczyć te, które

nie pasują do Twojego obrazu życia. Warto więc zastanowić się nad swoimi priorytetami, zanim podejmiesz kolejny krok. W jednym z poprzednich artykułów, znajduje się dokładna instrukcja jak wyznaczyć swoje wartości, warto do niego wrócić.

3. Model DECIDE – prosty plan w chaosie

Możesz potraktować model DECIDE jako swój osobisty plan działania:

Agata Szadyn-Tymicka – Przedsiębiorczyni, Ekonomistka, Trenerka Biznesu, Trenerka mentalna, mentorka, Doradczyni biznesowa. Trenerka Biznesu Akademii SET, Akredytowany Project manager, PRINCE2®, Absolwentka Szkoły Kingmakers™. Przedsiębiorstwo, którym zarządza posiada certyfikację jakości ISO 9001:2015 w zakresie usług szkoleniowych i doradczych. Alumnii AIESEC Polska. **Marta Majcher** – Absolwentka Ekonomii o specjalności: Strategie Rozwoju Biznesu, Krakow-

skiego Uniwersytetu Ekonomicznego. Trenerka mentalna Jakuba B. Bączka. Absolwentka Szkoły Wewnętrzznego Przywództwa Rafała Mazura. Certyfikowana Coach Kingmakers™, mentorka – Bennewicz Instytut Kognitywistyki Szkoła Coachingu i mentoringu. Certyfikowana trenerka biznesu, przedsiębiorczyni

**ENTERPRISE
ACADEMY**

- **D** – Zdefiniuj problem. Postaraj się go opisać tak, jakbyś tłumaczył sytuację znajomemu.
 - **E** – Zbierz informacje. Nawet kilka istotnych faktów może całkowicie zmienić perspektywę.
 - **C** – Przeanalizuj opcje. Weź chwilę na refleksję – to jak zastanawianie się nad różnymi trasami w nieznanym mieście.
 - **I** – Wybierz najlepsze rozwiązanie. Zaufaj zarówno logice, jak i swojej intuicji.
 - **D** – Podejmij decyzję. To moment, w którym zamieniasz myśli w działanie.
 - **E** – Oceń efekt. Po fakcie warto sprawdzić, co poszło dobrze, a co można poprawić następnym razem.
4. **Reguła 2-minutowa – działaj natchnieniem, jeśli możesz**

Jeśli coś zajmuje mniej niż dwie minuty – zrób to od razu. Czasem eliminowanie drobnych spraw pozwala zachować jasność umysłu na te naprawdę ważne wybory.

Emocje pod presją – jak je ujarzmić?

W chwilach kryzysu emocje potrafią nas zawieść lub napędzić do działania. Stres nie musi być przeszkodą – umiarkowany poziom napięcia potrafi zmoty-

wować, ale nadmiar może prowadzić do pochopnych decyzji. Warto więc sięgnąć po sprawdzone techniki:

- **Oddech i chwila przerwy.** Kilka głębokich oddechów potrafi zdziałać cuda – to taki reset dla umysłu.
- **Zmiana perspektywy.** Spróbuj spojrzeć na sytuację z innej perspektywy. Czasem to właśnie nowe spojrzenie pozwala odnaleźć najlepszą ścieżkę.
- **Uważność (mindfulness).** Krótkie chwile skupienia na tu i teraz pomagają wyciszyć chaos i podejmować decyzje bardziej świadomie.

Doświadczenie i intuicja – nasi najlepsi doradcy

Nic nie zastąpi doświadczenia. Każda decyzja, nawet ta nieudana, to cenna lekcja, która buduje naszą intuicję. Z czasem zaczynamy wychwytywać subtelne sygnały, które wskazują właściwy kierunek. Dlatego warto doceniać każdą okazję do nauki – to one sprawiają, że kolejne wybory są trafniejsze.

Nowoczesne technologie – pomocna dłoń w decyzyjnym wirze

W dzisiejszych czasach technologia może być świetnym wsparciem. Aplikacje do zarządzania projektami, narzędzia analityczne czy algorytmy

sztucznej inteligencji pomagają szybko przeanalizować dane i przewidzieć konsekwencje wyborów. Jednak pamiętajmy – to my, ludzie, jesteśmy twórcami decyzji. Technologia jest tu tylko po to, by nam to ułatwić.

Podsumowanie – taniec z czasem

Podejmowanie decyzji pod presją czasu nie musi oznaczać paniki czy chaotycznych wyborów. Dzięki kilku prostym strategiom – skupieniu się na najważniejszych elementach, działaniu zgodnym z własnymi wartościami, stosowaniu modelu DECIDE i szybkiej eliminacji drobnych spraw – możemy przekształcić stresujące sytuacje w pole do popisu dla naszej kreatywności i determinacji. Każdy wybór, nawet ten podjęty w pośpiechu, powinien odzwierciedlać nasze długoterminowe cele i wartości. Uczmy się, rozwijamy swoją intuicję i cieszymy się każdą decyzją.

Działaj metodycznie – przekształć presję czasu w siłę napędową.

Marta 601 658 933, Agata 505 648 985
kontakt@enterpriseacademy.pl;
[enterpriseacademy.pl](https://www.enterpriseacademy.pl)
 FB enterpriseacademypl
[Inst. enterpriseacademypl](https://www.instagram.com/enterpriseacademypl)

KONKURS FOTOGRAFICZNY

XVIII EDYCJA KONKURSU FOTOGRAFICZNEGO

BUDOWNICTWO WOKÓŁ NAS

Budownictwo wokół nas - Podkarpacie
Budownictwo wokół nas - Polska i świat

Na zgłoszenia czekamy od 1 do 30 września 2025 r.

KONKURS PLASTYCZNY

Drogi, mosty, tunele, estakady i autostrady przyszłości

Na zgłoszenia czekamy do dnia 20.08.2025 r.

Szczegóły konkursu na www.inzynier.rzeszow.pl

Konkurs dla kreatywnych
Pokaż, jak widzisz zawód inżyniera!

KONKURS PLASTYCZNY

Plakat reklamujący zawód związany z budownictwem

Na zgłoszenia czekamy do dnia 20.08.2025 r.

Szczegóły konkursu na www.inzynier.rzeszow.pl

Konkurs skierowany do młodzieży w wieku od 13 do 18 lat

Moje Miasto Krosno

Pałac w Polance - część I

**Anna
Dąbrowska-Lasko**

Wdzielnicy Krosna Polance zlokalizowany jest przepiękny zespół pałacowo-parkowy, który w połowie 2006 roku został zakupiony przez prywatnego inwestora od Krośnieńskich Hut Szkła i dzięki wieloletniej pracy udało się go ocalić i przywrócić dawną świetność.

I. TOPOGRAFIA

Pod względem geomorfologicznym teren Krosna położony jest w mezoregionie Kotliny Jasielsko-Krośnieńskiej, która zwana jest również Dołami Jasielsko-Sanockimi. Jest ona częścią makroregionu Pogórze Środkowobeskidzkie, które z kolei jest częścią podprowincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie. Krosno położone jest w obrębie zlewni rzeki Wisłok, który jest lewobrzeżnym dopływem Sanu. Wisłok jest dominującym elementem sieci hydrograficznej miasta, przepływa przez jego północną część i ma generalny przebieg ze wschodu na północny zachód. W obrębie Kotliny Jasielsko-Krośnień-

skiej rzeka traci swój górski charakter. Na obszarze Krosna zasilany jest przez niewielkie, częściowo uregulowane cieki powierzchniowe, z których największym jest Lubatówka z dopływem Olszyny. Teren ten posiada urozmaiconą rzeźbę, znajdują się tutaj niskie garby i wzgórza o zróżnicowanych wysokościach, od kilku do 50 metrów, m.in. okolice Targowisk, Miejsca Piastowego lub tereny płaskie albo lekko nachylone np. okolice Krościenka Wyżnego, Krosna,

Jedną z dzielnic Krosna jest właśnie Polanka. Historycznie Polanka stanowiła odrębną miejscowość w powiecie krośnieńskim. W 1966 r. została wciągnięta w granice administracyjne miasta Krosna, jako jedna z jego dzielnic, z utrzymaniem nazwy Polanka. Zlokalizowana jest na zachód od Śródmieścia. Dzielnica ta leży w dorzeczu Wisłoka i Jasiołki

Graniczy od strony północno-zachodniej z inną dzielnicą Krosna - Turaszówką, a od strony zachodniej z Dobieszynem, od strony południowej ze Świerzową i od strony wschodniej z dawnymi granicami miasta Krosno.

Przez ziemię krośnieńską przechodziło kilka ważnych traktów; szlak węgierski przez przełęcz Dukielską do Bardejowa

i Koszyc, drugi: przez Sanok i Przemyśl do Lwowa oraz tzw. droga podkarpacka, łącząca Krosno z Jasłem, Bieczem i Nowym Sączem.

Do bogactw naturalnych powiatu krośnieńskiego zalicza się gaz i ropa naftowa, czym zainteresował się w drugiej połowie XIX wieku właściciel Polanki Tytus Trzeciecki.

W 1856 r. Tytus Trzeciecki, Karol Klobassa i Ignacy Łukasiewicz zawarli spółkę w celu poszukiwania i wydobywania ropy naftowej, która przetrwała do 1871 r.

W centrum dzielnicy Krosna - Polanki zlokalizowany jest zespół pałacowo-parkowy, przy ul. ks. Popiełuszki 103, pomiędzy linią kolejową, a obwodnicą. Teren założenia historycznego został znacznie ograniczony ze względu na powstałe nowe inwestycje. Ponadto większość budynków z dawnego zespołu już nie istnieje, a funkcję elewacji frontowej długi czas pełniła dawna elewacja tylna i dojazd do pałacu odbywał się od tej strony pomiędzy nową zabudową. W połowie 2006 roku zespół pałacowo-parkowy od Huty Szkła w Krośnie zakupił prywatny inwestor. W wyniku przeprowadzonych prac budowlanych pałac odzyskał dawną świetność.

II. KALENDARIUM

1399 r.

Pierwszym właścicielem wsi Polanka był niejaki Dzierżko z Polanki.

1429 r. - 1435 r.

Właścicielem Polanki jest Piotr Mleczek z Jedlicza. Po nim w 1464 r. Jedlicze przejął Mikołaj Mleczek.

1464 r.

Mikołaj Mleczek z Jedlicza sprzedał Klemensowi Zebrzydowskiemu wolne używanie lasu w Polance.

1492 r.

Mikołaj z Żarnowca zostaje częściowym właścicielem Polanki, którą odziedziczył po swoim ojcu, Stanisławie.

1496 r.

Synowie Stanisława dokonali podziału dóbr. Mikołaj zatrzymał Polankę, Żarnowiec i Turaszówkę, które zaraz zostawił bratu Jerzemu za 300 florenów węgierskich.

1504 r. - 1510 r.

Wg danych z rejestru poborowych Polanka dzieliła się na Górną własność Mikołaja Żarnowieckiego i Dolną Jerzego i Mikołaja Żarnowieckiego.

1581 r.

Właścicielem obu Polanek jest Stanisław Małachowski.

Brak źródeł nie pozwala odtworzyć kolejnych właścicieli Polanki.

Koniec XVIII w.

Na mapie Miega zaznaczona jest schematycznie siedziba szlachecka

1803 r.

Jan Michał Trzeciecki kupuje Polankę od Jacka i Magdaleny ze Strzałkowskich, Borkowskich, zamieszkuje w drewnianym dworze, poprzednich właścicieli.

Po 1808 r.

Jan Michał Trzeciecki zbudował mурowany dwór. Założenie dworsko parkowe odzwierciedla mapa katastralna z 1851 r.

1845 r.

Syn Jana Michała, Tytus Trzeciecki po zawarciu związku małżeńskiego z Anną Węgłęńską h. Szreniawa, zamieszkują w Polance, którą otrzymał w spadku od ojca

1878 r.

Po śmierci Tytusa Trzecieckiego Polankę otrzymał najstarszy syn Adam.

1882 r.

Sprzedaż Polanki przez Adama, Janowi Trzecieckiemu

1887r.

Jan Wojciech Trzeciecki sprzedaje Polankę, Wiktorowi Klobassie.

W latach 90-tych XIX w.

Budowa pałacu przez Wiktora Klobassę.

W okresie międzywojennym XX w.

W pałacu mieściła się Dyrekcja Koncernu Naftowego francuskiego VERDATOK, po niej dyrekcja koncernu „MAŁOPOLSKA”.

14.04.1939 r.

Koncern „MAŁOPOLSKA” dla uczczenia XX - lecia niepodległości przekazuje pałac wraz z otoczeniem w Polance Karol na Fundusz „Obrony Narodowej”.

Po wojnie do 1956 r.

Pałac użytkowała Robotnicza Spółdzielnia „Młodzież zajmująca się produkcją baniek”.

1956 r.

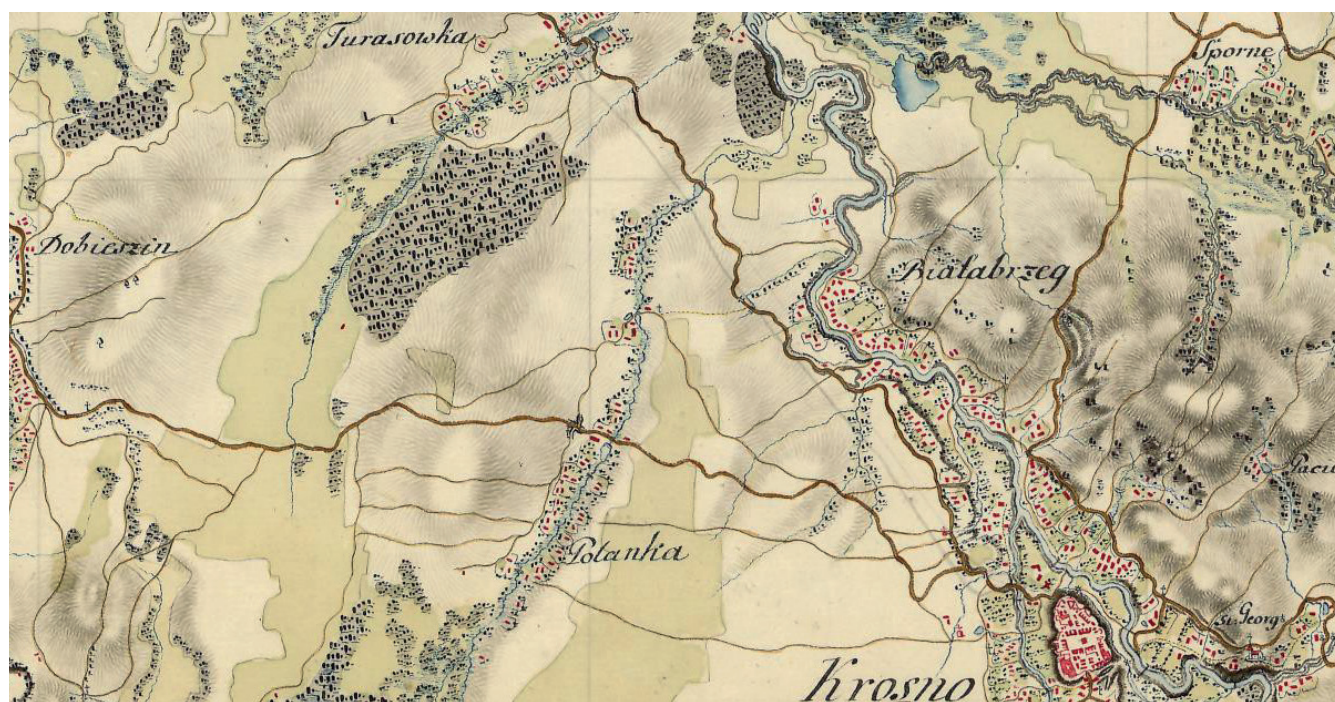
Pałac przejmuje Krośnieńska Huta Szkła.

1959 r. - 1960 r.

Wykonano projekt remontu i adaptacji pałacu na przedszkole i Zakładowy Dom Kultury Krośnieńskich Hut Szkła (około 2000 roku przedszkole przeniosło się do parterowego pawilonu obok, który wcześniej użytkowała szkoła).

Połowa 2006 r.

Zespół pałacowo - parkowy od Huty Szkła w Krośnie zakupił prywatna inwestor.

Wieś Polanka w 1783 roku wraz z okolicą na tzw. Planie Miega. Źródło: Galizien und Lodomerien (1779-1783) – pierwszy przegląd wojskowy | Mapy Arcanum

III. HISTORIA MIEJSCOWOŚCI I ZESPOŁU

W XI w. teren obecnego powiatu krośnieńskiego, należał do Rusi Czerwonej. Po przyłączeniu w 1340 r. przez Kazimierza Wielkiego, Rusi Czerwonej i przez następne stulecia stykały się tutaj granice ziemi sanockiej, należącej do województwa ruskiego oraz powiatów pilźnieńskiego województwo sandomierskie, bieckiego - województwo krakowskie.

Obszary nad Wisłokiem, w rejonie Krosna, w połowie XIII w. były szczególnie niszczone i wyludniane, podczas odwrotu wojsk tatarskich z wypraw na Małopolskę.

Leszek Czarny przekazał m.in. biskupstwu lubuskiemu Krosno (Crosin) z przyległym terytorium, w celu odbudowania gospodarczego tych terenów.

Śmierć Leszka Czarnego, długotrwała wojna o Małopolskę oraz znaczna odległość (z ziemi lubuskiej), była przyczyną rezygnacji biskupstwa z tych włości i prawdopodobnie przeszły w posiadanie książąt ruskich. Dopiero po zajęciu tych terenów po 1340 r., przez Kazimierza Wielkiego, stały się własnością królewską.

Brak źródeł, nie pozwala prześledzić rozwoju osadnictwa rycerskiego na terenach darowanych przez króla. Powstawały duże klucze majątkowe przez skupowanie włości od rycerstwa oraz mniejsze posiadłości, jak rodzinny Mleczków, do której należały m.in. Polanka, Borek, Długie Jedlicze, Świerzowa Polska, Turaszówka³. Istniejące osadnictwo na terenach obecnego powiatu krośnieńskiego ilustruje mapa ze schyłku rządów Kazimierza Wielkiego, umieszczono w książce - Krosno - Studia z dziejów miasta i regionu, T.I, str. 65, wg której większości majątności była własnością rycerstwa, część króla, a kilka tylko należało do kościoła. Polanka zaznaczona jako własność rycerstwa.

W źródłach z 1399 r. znajduje się informacja o Dzierżku z Polanki. W latach 1429 - 1435 właścicielem Polanki był Piotr Mleczko z Jedlicza. Po nim w 1464 r. Jedlicze przejął Mikołaj Mleczko.

W 1464 r. Mikołaj Mleczko z Jedlicza sprzedał Klemensowi Zebrzydowskiemu, w wolne użytkowanie las w Polance. W 1492 r. częściowym właścicielem Polanki był Mikołaj z Żarnowca, odziedziczył po swoim ojcu Stanisławie. Po śmierci Stanisława synowie dokonali podziału dóbr: Mikołaj zatrzymał Polankę,

Mapa katastralna, z 1851 r.

Żarnowiec i Turaszówkę, które zaraz zastawił swojemu bratu Jerzemu za 300 florenów węgierskich. Wg danych z rejestrów poborowych w latach 1504 1510 wieś dzieliła się na Polankę Górną i Dolną i każda miała po 1 łanie. Pierwsza z nich była własnością Mikołaja, natomiast druga była wspólna - Jerzego i Mikołaja Żarnowieckiego. Pobór z powiatu pilźnieńskiego z 1508 r. wymienia Michała Sarnowskiego, którego własnością jest Polanka i Polanka Wyższa.

W 1581 r. właścicielem obu Polanek jest Stanisław Małachowski.

Brak źródeł nie pozwala odtworzyć kolejnych właścicieli Polanki, przez kolejne dwa stulecia. Plan Miega z końca XVIII w. z zaznaczonym czworobokiem, ujętym schematycznie jest dowodem na istnienie założenia dworskiego, co potwierdza tradycję istnienia siedziby szlacheckiej.

Następna informacja dotyczy kupna Polanki w 1803 r. przez Jana Michała Trzecieckiego od Jacka i Magdaleny ze Strzałkowskich Borkowskich. Rodzina Trzecieckich, herbu Strzemię, posiadała majątki w powiecie proszowskim oraz ziemi sądeckiej. W poł. XV w. rodzina podzieliła się na trzy gałęzie, pochodzące

od trzech synów Tomasza z Trzecieża. Jedna z nich osiadła na ziemi sanockiej, do której należały tereny obecnego powiatu krośnieńskiego. Protoplasta tej linii był wspomniany wyżej Jan Michał Trzeciecki, żyjący w latach 1774 - 1842. Trzeciecy po nabyciu Polanki początkowo zamieszkał w istniejącym drewnianym dworze, którego lokalizacja zaznaczona jest w symbolicznie na mapie Miega.

Zalety tego dworu wychwalał w swych pamiętnikach Wincenty Pol (poeta, geograf, etnograf żyjący w latach 1807 - 1872, przyjaciel Tytusa Trzecieckiego, odwiedzający go w Polance), pisząc „lecz już najmilej w tym drewnianym domu, bo ściany białe, zielone, firanki i sprzęty stare i okno od wschodu i tutaj widok będziesz miał na ranki i ciche wody, a tu do ogrodu”.

Należy przypuszczać, że mimo nowego dworu murowanego, zbudowanego przez Trzecieckiego, stał jeszcze drewniany, wzniesiony przez poprzednich właścicieli i zapewne pełnił rolę domu gościnnego.

Po 1808 r. Jan Michał Trzeciecki zbudował nowy murowany dwór o innej lokalizacji. Potwierdzeniem (jest-może być) mapa katastralna, z 1851 r. w skali 1:2880, odzwierciedlająca plan założenia dwor-

sko-parkowego i folwarcznego. Dwór na rzucie prostokąta na osi płn. - płd., usytuowany w parku. Na północ znajduje się majdan gospodarczy, a od wschodu znajdują się stawy.

Jan Michał Trzeciecki doceniał rolę wykształcenia i obydwóch synów Franciszka i Tytusa wysłał na studia zagranicę, młodszy Tytus (1811-1878) ukończył studia rolnicze i chemiczne, te ostatnie miały znaczący wpływ w działalności w jego dalszym życiu.

W 1845 r. Tytus Trzeciecki poślubił Annę Węgłęńską h. Szreniawa i osiadł w Polance, którą otrzymał od rodziców. W 1846 r. podczas rabacji chłopci napadli na dwór w Polance, gdzie poturbowali rodziny Trzecieckich i Wincentego Pola, który w tym czasie przebywał u swojego przyjaciela w oczekiwaniu na paszport przed wyjazdem do Wiednia z rodziną. Zniszczono wówczas jego różne materiały m.in. mapy, przygotowane do wydania drukiem.

Tytus Trzeciecki zainteresował się wyciekami ropy naftowej na tych terenach, którą okoliczni mieszkańcy używali jako smaru do osi wozów i leku na różne choroby ludzi i zwierząt. O istnieniu źródeł ropy naftowej na Podkarpaciu pisał Krzysztof Kluk w 1781 r., Stanisław Staszic w 1815 r. W związku z powyższym Tytus Trzeciecki rozpoczął w 1853 r. badania nad ropą naftową. W 1856 r. Tytus Trzeciecki, Karol Klobassa i Ignacy Łukasiewicz zawiązali spółkę w celu poszukiwania i wydobywania ropy naftowej. Dwaj pierwsi dali kapitał i ziemię, potrzebną do prowadzenia prac górniczych, natomiast Łukasiewicz objął kierownictwo tych robót i administrację. Spółka dotrwała do 1871 r., przynosząc znaczne dochody.

Tytus Trzeciecki zmarł w Polance 24 grudnia 1878 r., pozostawiając po sobie troje dzieci: Adama, Marię (późniejszą żonę Władysława Krainkiego z Niebocza, prezesa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego) oraz Jana Wojciecha. Polankę i Świerzową otrzymał najstarszy syn Adam (1850 – 1911, nie założył rodziny), był członkiem szeregu spółek wydobywczych i Towarzystw m.in. Naftowego w Galicji, Handlu Przemysłu i Rolnictwa we Lwowie. Zaangażowany był bardzo w działalność samorządową z braku zainteresowania sprawami rolnictwa w majątku, odsprzedał Polankę młodszemu bratu Janowi Wojciechowi.

W księdze hipotecznej pod datą 14 listopada 1882 r. znajduje się zapis o kup-

nie między Adamem Trzecieckim jako sprzedającym a Józefem Wiktorem i Janem Trzecieckim jako kupującym dobra Polanka.

W dostępnych materiałach brak informacji odnośnie Józefa Wiktora, a na kserokopii fotografii (zamieszczonej w księdze M. Wolskiego pt. „Trzeciecy” str. 28) przedstawiającej dzieci Tytusa jest trójka: Adam (ur. 1850 r.), Maria (ur. 1853 r.) i Jan Wojciech (ur. 1855 r.). Następny zapis w/w dokumentach z 5 listopada 1884 r. informuje „na podstawie kupna sprzedaży z 30.X.1884 r. Jan Trzeciecki właściciel połowy majątności Polanka, dotąd też i Wiktora Trzecieckiego”.

Jan Wojciech Trzeciecki w 1884 r. poślubił w Krakowie Urszulę z Łętowskich h. Ogończyk (1864-1945). Młodzi zamieszkali w Miejsu, które przejął na zasadzie zamiany w 1881 r. z siostrą Marią, odstępując jej majątek w Siedliszcu, przekazane mu przez ojca. Należy przypuszczać, że z tych względów w 1887 r. Polankę dwór sprzedaje Wiktoremu Klobassie (synowi Karola).

W dostępnych materiałach brak daty budowy pałacu oraz autora projektu architektonicznego, który prawdopodobnie wzniesiony w latach 90-tych XX w., przez Wiktora Klobassę. Zapewne miało to związek z uruchomieniem w 1897 r. w Polance przez Wiktora Klobassę cegielni parowej i fabryki wyrobów glinianych „KAROL”, wyrabiającej m.in. cegły, dachówki, rurki, drenarskie. Nadanie w/w obiektom nazwy KAROL, należy tłumaczyć chęcią upamiętnienia znaczących zasług ojca w dziedzinie górnictwa naftowego przez syna.

Na pamiątkę związku Karola seniora i juniora z Polanką, tę dzielnicę Krosna nazwano Polanka – Karol i tak jest zaznaczona na aktualnych mapach.

Księgi Dóbr Tabularnych (LWH 673) majątku w Polance, najprawdopodobniej spłonęły w czasie zniszczenia gmachu Sądu Obwodowego w 1944 r. w Jasle, co utrudnia dokładne prześledzenie transakcji związanych ze sprzedażą zespołu pałacowo - parkowego w Polance w XX wieku.

Po śmierci Wiktora, dobra odziedziczył syn Karol (junior)-1876-1939, był on cenionym ekonomistą, przemysłowcem naftowym. Opublikował kilka prac ekonomicznych z zakresu przemysłu naftowego w Galicji. Od 1926 r. piastował

funkcję dyrektora różnych Towarzystw Akcyjnych i Spółkach Producentów Ropy, był też wiceprezesem Izby Handlowej w Wiedniu i około 1920 r. przeniósł się z Warszawy do Wiednia. Należy sądzić, że w związku z pełnionymi funkcjami i pobyt w Wiedniu, Karol Klobassa Junior sprzedał lub wydzierżawił dwór w Polance koncernowi naftowemu „MAŁOPOLSKA” (wcześniej nosił nazwę KARPATY) z siedzibą we Lwowie.

W okresie międzywojennym koncern był największą firmą w Polsce z siedzibą w Polance, w której K. Klobassa był wiceprezesem. Poprzedni koncern francuski „Verdatok”, również miał siedzibę w Polance.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej I. Mościcki (1867-1946) w 1929 r. w czasie wizytacji okręgów naftowych był w Polance oraz w pałacu gdzie mieściła się dyrekcja.

Po wojnie obiekt użytkowała Robotnicza Spółdzielnia „Młodzież”, zajmująca się produkcją baniek. W 1956 r. przejęła Krośnieńska Huta Szkła, która zleciła wykonanie projektu adaptacji pałacu na przedszkole i Zakładowy Dom Kultury, było to podyktowane powstającym w bezpośrednim sąsiedztwie, osiedlem mieszkaniowym dla pracowników Huty Szkła, usytuowanej po stronie wschodniej za dawnymi stawami dworskimi i linią kolejową.

Wojewódzkie Biuro Projektów w Rzeszowie w 1959 r. opracowało projekt. Został w 1960 r. zatwierdzony przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Rzeszowie - p. Jerzego Tura.

Nowy użytkownik przeprowadził szereg prac w obiekcie, szczególnie z zewnątrz niszcząc pierwotny wystrój architektoniczny pałacu, dotyczy to również parku, na terenie którego w latach 70-tych XX wieku w części zachodniej wzniesiono m.in. blok mieszkaniowy dla pracowników huty, obok kotłownię, a stawy zostały przebudowane, obetonowane z przeznaczeniem na zbiorniki przeciwpożarowe dla Huty Szkła.

W ostatnim okresie zespół był mało użytkowany. W połowie 2006 r. został nabyty przez Pana Rafała Prynca.

W kolejnym wydaniu Biuletynu Informacyjnego PDK OIIB dalsza część artykułu.

Opracowano na podstawie danych uzyskanych z Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Przemysłu, Delegatura w Krośnie.

Wątek Sanockiej Fabryki Maszyn i Wagonów z Sanoka w historii Lwowa

dr inż. Tomasz
Pytlowany

Sanocka Fabryka Wagonów była jednym z kluczowych zakładów przemysłowych Galicji, który odegrał istotną rolę w rozwoju transportu kolejowego, a tym samym w historii Lwowa. Choć zakład nie zawsze był bezpośrednio związany z najważniejszymi budowlami miasta, jego działalność miała ogromny wpływ na funkcjonowanie Lwowa jako węzła komunikacyjnego i przemysłowego. Zarzykować można stwierdzenie, że była „niemym świadkiem” historii Lwowa, ponieważ jej wagony, konstrukcje i technologie służyły miastu przez dziesięciolecia. Miejszem szczególnym, który łączy komunikacyjnie wschód z zachodem stanowi Hala peronowa dworca lwowskiego. Była świadkiem zarówno rozkwitu, jak i tragicznych zwrotów historii, od czasów cesarskich po współczesną sytuację Ukrainy. Każda epoka odcisnęła na niej swoje piętno, czyniąc ją nie tylko miejscem podróży, ale i symbolem burzliwej historii Europy Środkowo-Wschodniej. Została zaprojektowana w stylu secesyjnym z elementami modernizmu inżynierii stalowej, charakterystycznej dla przełomu XIX i XX wieku. Charakterystyczna dla epoki stalowa konstrukcja oparta na wysokich, wygiętych kratownicach, które tworzą łagodnie zaokrąglony dach hali.

Kształt ten przypominał inne wielkie dworce, np. w Wiedniu czy Pradze, lecz lwowska hala wyróżniała się dekoracyjnymi detalami. Podobne rozwiązania techniczne w zakresie konstrukcji stalowych posiada Dworzec Wiedeń Zachodni (Westbahnhof). Secesyjna ornamentyka zdobiła zarówno samą halę, jak i budynek główny dworca. Elementy dekoracyjne, takie jak stylizowane okucia metalowe czy zdobienia fasady, były inspirowane naturą – charakterystyczny dla tej epoki motyw secesyjny. W okresie sowieckim oraz po odzyskaniu niepodległości przez Ukrainę hala była kilkakrotnie modernizowana, ale zachowała swój oryginalny wygląd. Po 2000 roku przeprowadzono renowację, w tym wymianę szkła i konserwację elementów metalowych. Długość hali wynosi około 159 metrów, a szerokość 69 metrów. W tamtym okresie była to jedna z największych hal dworcowych Europy.

Wkład w budowę Dworca ma fabryka z Podkarpacia. Z opracowań historycznych wynika, że fabryka z bocianem, Autosan, czyli ówczesne Pierwsze Galicyjskie Akcyjne Towarzystwo Budowy Wagonów i Maszyn w Sanoku, miała swój wkład w stworzenie jednego z najśmielszych dzieł konstrukcyjnych. W fabryce zostały wykonane przęsła i stalowe uźebrowanie do budowy hali dworca kolejowego we Lwowie, otwartego 26 marca 1904. W tym okresie fabryka produkowała maszyny wiertnicze, kotły zbiorniki oraz mosty kolejowe ówczesnej Galicji. Ślady działalności fabryki obecne są również przy wykonaniu Pasażu Mikolascha i urządzeń maszynowych Teatru we Lwowie. Mecha-

Hala peronowa dworca lwowskiego

nizmy sceniczne i techniczne Teatru Wielkiego we Lwowie wykonała wiedeńska firma „Rudolf Götz”, która była liderem w tej dziedzinie w czasach monarchii Austro-Węgierskiej. Te innowacyjne rozwiązania pozwoliły na stworzenie jednego z najnowocześniejszych teatrów swojej epoki. Elementy konstrukcji zostały wykonane w kooperacji. Potencjalne elementy, które mogły być dostarczone przez fabrykę z Sanoka to między innymi stalowe konstrukcje pomocnicze – np. do budowy części teatru (antresole, balkony techniczne, elementy nośne sceny lub widowni). Elementy infrastruktury transportowej – np. systemy transportu wewnętrznego, które mogły być używane przy budowie teatru. Kolejne ślady udziału sanockiej fabryki w budowie budynków we Lwowie znajdujemy w Bibliotece na Wydziale Geografii Uniwersytetu Lwowskiego. Antresole, balkony techniczne, elementy nośne z charakterystyczną tabliczką producenta SFWiM z Sanoka. Końcowo pozwolę sobie wyrazić marzenie, by logo fabryki z Sanoka (bocian, który od wieków jest powszechnie uznawany za symbol narodzin, wiosny i szczęścia) przyniósł pokój i ocalił piękne obiekty i budynki Lwowa.

Źródło:

<http://autosan.cba.pl/historia/historia01.html>
<https://archiwa.gov.pl/album-fabryka-wagonow-w-sanoku/>

Kurier Galicyjski

„Fabryka wagonów w Sanoku” - dr. Stanisław Dobrowolski

fot. Jacek Wnuk, dr Rafał Kapica

Biblioteka na Wydziale Geografii Uniwersytetu Lwowskiego - antresola z charakterystyczną tabliczką producenta SFWiM z Sanoka.

„GALERIA INTEGRACYJNA” PDK OIIB w Rzeszowie

WYSTAWA MALARSTWA I LEVKAS OŁEKSIJA MAŁYKHA (OLEKSIJA MALYKHA) I MARYNY AFANASJEWY (MARYNY SHYNKARUK)

11 marca 2025 r. w pomieszczeniach siedziby Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Rzeszowie miał miejsce wernisaż wystawy malarstwa i levkas „Krajobraz metafizyczny” Ołeksija Małykha i Maryny Afanasjewy.

Ukraina – ziemia pełna dramatycznej historii i trudnych wydarzeń, na której od wieków zakorzenione jest cierpienie. Od dawna, a także obecnie, walczy o poczucie bezpieczeństwa narodowego, niepodległość i suwerenność.

Ziemia ukraińska, mimo wielu trudnych wydarzeń i niepotrzebnie rozlewanej krwi, z determinacją hołduje idei odrodzenia wolności oraz z cichą nadzieją na urzeczywistnienie dla narodu ukraińskiego normalnego, szczęśliwego i ludzkiego bytowania. Taki świat pragną widzieć jej obywatele, ponieważ mają do tego absolutne prawo.

Artyści z wyjątkowym pietyzmem, umiłowaniem ojczyzny, bez reszty wpisują się w powieść o ukraińskiej Ziemi, o jej historii i kulturze.

Noc - levkas, Maryna Afanasjewa

Krajobraz metafizyczny - olej, akryl, Ołeksij Małykh

W kolekcji obrazów wystawy „Krajobraz metafizyczny”, artyści przedstawiają własne indywidualne, subiektywne postrzeganie otaczającej nas przestrzeni egzystencji, w trudnych warunkach współczesności, nakreślając obszary, w których ich stan emocjonalny jest wyraźnie odczuwalny. Ich artystycznie wyimaginowane krajobrazy, to ogląd z innego bardzo osobistego punktu widzenia, gdzie przedmioty i inne elementy obrazów, czy to fantasmagoryczne obiekty, ruiny starożytnych budowli, są ucieleśnione w metaforach i metaobrazach. Artyści wpisują swoje przetransponowane z rzeczywistości wizje w minimalistyczne, czasem konwencjonalne pejzaże, gdzie fragmenty świadomości, które wydają się wylaniać ze snów, żyją własnym życiem, istnieją we własnych wymiarach. W tych magicznych, artystycznych przekazach, owianych tajemnicą szeptów Ziemi, istnieje iluzja bezcielesnej obecności myśli, duszy ludzkiej, a jednocześnie ich nieobecności. Istnieje w nich przestrzeń cichego spokoju, a jednocześnie poczucia próżni i pustki.

Ołeksij Małykh i Maryna Afanasjewa

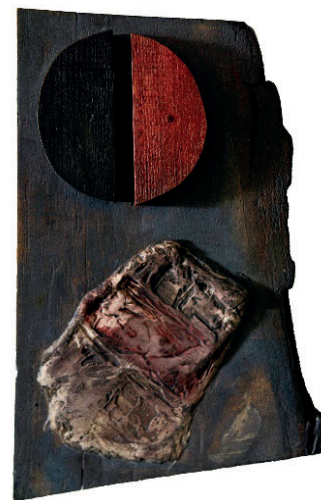
MARYNA AFANASJEW (MARYNA SHYNKARUK) - Artystka, filolog. W dziedzinie artystycznej zajmuje się malarstwem sztalugowym. Z ogromną pasją tworzy też w technice levkas. Mieszka i pracuje w Kijowie. Dużo podróżuje. W swojej twórczości inspirowała się kulturą starożytnych cywilizacji, majestatem natury i historią miast. Swoje wrażenia wynikające z obserwacji rzeczywistego otoczenia opisuje na płótnach oraz fakturowych deskach poprzez kolor, tajemnicze kształty i symboliczne napisy. Od 2008 roku studiuje w szkole artystycznej Ołeksija Małykha. Jest uczestniczką wielu wystaw zbiorowych i indywidualnych, też projektów, festiwali i plenerów artystycznych w Ukrainie, Polsce i Niemczech. Jako menadżer artystyczny zajmuje się badaniem i promocją współczesnej sztuki ukraińskiej w Galerii Sztuki Współczesnej - Imagine Point w stolicy Ukrainy, w Kijowie. Jej prace znajdują się w kolekcjach muzealnych, instytucjonalnych i prywatnych w Ukrainie, Polsce i Niemczech.

Arka dla Sulamity- levkas

Płomienie Sulamity- levkas

Moment - levkas, Maryna Afanasjewa

Moment - levkas, Maryna Afanasjewa

Stworzenie I - levkas, Maryna Afanasjewa

OŁEKSII MAŁYKH (OLEKSII MALYKH) - Ukraiński artysta, kurator i pedagog. Mieszka i pracuje w stolicy Ukrainy w Kijowie. Zdobył wyższe wykształcenie w zakresie malarstwa, grafiki i pedagogiki. Swoją działalność wystawienniczą rozpoczął w 1979 roku. Od 1987 roku brał udział w licznych wystawach i projektach, z których ponad 70 miało charakter indywidualny i odbyło się w Ukrainie, Polsce, Niemczech, Francji, Szwajcarii, Hiszpanii, na Węgrzech, a także w Chile i Azerbejdżanie. Od 1995 roku jest członkiem Narodowego Związku Artystów Ukrainy. Od 1996 do 2019 był współkuratorem i jednocześnie uczestnikiem festiwalu land artu „Wiosenny Wiatr” w Kijowie. Uczestniczył w Międzynarodowych Sympozjach oraz festiwalach land artu w Ukrainie w takich miejscach jak: Mogritsa - „Borderland Space”, Zaporże - „Khortytsia”, Iwano-Frankowsk - „Carpathian Space”. Był autorem instalacji artystycznych w przestrzeni miejskiej w Ukrainie (Kijów, Sumy, Iwano-Frankowsk). Od 2011 roku, wraz z Eugene Buck z USA, jest autorem i kuratorem idei projektu „Breath of the Earth”. Wydarzenia te miały też miejsce w 2013 oraz 2024 w Kijowie. Od 2018 roku Ołeksij Małykh jest kuratorem ukraińskiej grupy artystów na Międzynarodowym Plenerze „Znaki Pogranicza” w Polsce, a od 2020 roku również współkuratorem Galerii Sztuki Współczesnej - Imagine Point w Ukrainie, w Kijowie. Jest autorem programu w zakresie malarstwa współczesnego. Jego prace znajdują się w zbiorach około 10 muzeów w Ukrainie, a także w kolekcjach instytucjonalnych i prywatnych w Ukrainie, Polsce, Niemczech, USA, Anglii, Czechach, Słowacji, Bułgarii, Francji, Hiszpanii, Szwajcarii, Chile, Gwatemali, Gruzji i Azerbejdżanie.

Fot. 1, 2, 3, 4, 5, 6, - Krajobraz metafizyczny - olej, akryl, Ołeksij Małykh

Prace artystów, odnoszące się do metafizycznego krajobrazu, wykonane w różnych autorskich technikach, to zbiór obrazowanych oglądów ziemi ukraińskiej i polskiej, wzbogaconych rekwizytami „ichniej”, dawnej i współczesnej kultury związanej z sacrum i profanum. Oparte o kolory ziemi wywodzące się stricte z natury, urzekają swoją autentycznością i prawdą. To bardzo wymowne artystyczne przekazy, gdzie rzeczywiste pejzaże, w większości transponowane są na wpółabstrakcyjne wizje. Potęga przekazu ich prac, zrozumienia „inności ukraińskiej aury”, polega też na tym, że artyści, w budowaniu nierzeczywistej przestrzeni, ze snu jakby wziętej, prowokują u odbiorców uruchamianie wszystkich zmysłów dla odczuwania, w tym zrozumienia piękna i potęgi zarówno ich Ojczyzny, jak i całej Ziemi.

Oglądając prace artystów, odbiorca przenosi się w miejsca bezludne. A przenosząc się i przemieszczając w ich przestrzeniach, odczuwa bardzo mocno zapach wilgotnej, urodzajnej ziemi, czuje jej konsystencję, gładkość, chropawość, smakuje i rozpoznaje różną fakturowość natury. Kolor w ich pracach działa kojąco, wraz z symbolami, pełni rolę kreatora nastroju, inicjatora przemyśleń i refleksji. Kolor i symbole potęgują tajemniczość odkrywanych miejsc. Obserwator, w oglądzie prac artystów, przy pierwszym wejściu zamiera we wrażliwości swojego ja, w absolutnej ciszy i odrębności własnej duszy... i to wtedy dzieje się magia, gdzie świat realny zostaje za gęstą kurtyną rzeczywistości, a my, bezcieleśnie, w dziwny sposób ujawniającej się rdzenną muzyką, przepełnionej wibrującymi tembrami brzmień instrumentów, głosów śpiewaków, szmerów natury, spokojnie, bezpiecznie wybieramy się w bardzo intymną, samotną podróż w nieznane, a jednak tak bliskie.

Ten świat, zauważony przez artystów — cichy, przyjazny, piękny — to świat wyimaginowany, intuicyjnie, w pełnej wolności ducha i serca kreowany. Ołeksij mówi: „Jestem wolnym artystą, cenię też tak samo u odbiorcy wolność interpretacji.” Artysta odbiorcom wręcz sugeruje: „Widząc to, co jest ci bliskie, co znasz, jak kojarzysz...” bo ceni i szanuje u niego jego osobistą wizję i pisaną przez niego – swoją, indywidualnie snutą opowieść.

Czar i magia pejzaży metafizycznych artystów polega też na tym, że przenosząc się do miejsc odizolowanych od współczesnej cywilizacji, w bezkresną, tajemniczą przestrzeń, artyści sięgają po starochrześcijańskie symbole, dekorują płaszczyzny swoich prac przetworzonymi znakami obrazowego pisma czy rysunkami linearnymi — czasem na modłę rysunków naskalnych praprzodków — powołując swoje treści, refleksje, zachwyty i emocje. Wbudowują w swoje kompozycje skorupy starych, zniszczonych murów lub budynków, a także często korzystają z kształtów i form nieprzedstawiających — abstraktów, tak zresztą często zauważanych w elementach natury — po to, by artystycznie brylować w sugestywnie działających, dekoracyjnych, mocno fakturowych kompozycjach przestrzeni na nowo i jeszcze raz na nowo. Bawią się kolorem, formami jak muzyk dźwiękami, tworząc niezapomniane miniatury czy nawet symfonie muzyczne. Widać w tych pracach niezwykłą mądrość, szlachetność, umiłowanie Ziemi, a przy tym lekkość i swobodę.

Prace artystów często znamionują treści odnoszące się do dawnych, historycznych dziejów ludzkości. Też ujawniają szacunek do mocy i mądrości prostych, pragmatycznych prawideł natury, stymulujących jej harmonijną symbiozę z człowiekiem. Te zawoalowane przesłania, jakże mocno kierowane są do pokoleń współczesnej cywilizacji.

I to nic, że artyści w swoich pracach wychodzą często z ciemnej kolorystyki, że wyciągają z lamusa dawnej historii stare, często zapomniane, zmurszałe rekwizyty — to bawią się nimi z wielkim pietyzmem, czułością i szacunkiem, smakując to, co pozostało najlepsze z ludzkiej skarbnicy trwającego nieustannie „historycznego snu”.

Prace artystów zawierają w sobie pragnienie skupienia się na czymś bliskim, zapadającym w pamięć, niezwykle ważnym, tkwiącym w ludzkim sercu w ekstremalnych warunkach. Są to uogólnione, przetworzone, ale podświadomie rozpoznawalne elementy rzeczywistych krajobrazów ich rodzinnej Ukrainy i Polski, która stała się dla artystów ich drugą ojczyzną.

Ołeksij Małykh i Maryna Afanasjewa
Anna Baran

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa

Finał Konkursu PZITB 2024 na najlepszą pracę dyplomową absolwentów studiów II stopnia kierunku Budownictwo

W dniu 4 kwietnia 2025 r. w siedzibie PDK OIIB odbył się Finał Konkursu PZITB 2024 na najlepszą pracę dyplomową absolwentów studiów II stopnia kierunku Budownictwo. Zgromadzonych gości powitał zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB Wacław Kamiński.

Organizatorem konkursu jest PZITB oddział w Rzeszowie przy współpracy z WBIŚiA Politechniki Rzeszowskiej oraz PDK OIIB.

Nagrodę pierwszego stopnia otrzymał mgr inż. Paweł Rembisz, za pracę pt.: „Projekt technologiczny budowy nasypu drogowego z wypełnieniem mieszkanką pyłowo-żużlową” wykonaną pod opieką promotora dr inż. Aleksandra Dudy.

Laureatką nagrody drugiego stopnia została mgr inż. Anna Szewczyk za pracę pt.: „Projekt hali o konstrukcji stalowej z uwzględnieniem warunków pożarowych” wykonaną pod opieką promotora dr inż. Andrzeja Wojnara.

Nagroda trzeciego stopnia trafiła do mgr inż. Kamila Lewkowicz. Tytuł Jego pracy magisterskiej wykonanej pod opieką dr inż. Aleksandra Starakiewicza to „Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe przegród budowlanych oraz rozwiązania instalacyjne w budynkach mieszkalnych różnych typów-wpływ na zużycie energii”.

Laureatom i promotorom serdecznie gratulujemy.

Oprac. Zespół PDK OIIB, fot.: archiwum PDK OIIB

Od lewej kolejno: Lidia Buda-Ożóg - przewodnicząca PZITB oddział w Rzeszowie, Paweł Rembisz - laureat nagrody pierwszego stopnia, Wacław Kamiński - zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB, Aleksander Duda - promotor pracy dyplomowej

Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych

Finał Konkursu PZITS 2024 na najlepszą pracę dyplomową absolwentów studiów II stopnia kierunku Inżynieria Środowiska i Energetyka

Zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB Wacław Kamiński w dniu 3 kwietnia 2025 roku powitał w siedzibie PDK OIIB zgromadzonych uczestników Finału Konkursu PZITS 2024 na najlepszą pracę dyplomową absolwentów studiów II stopnia kierunku Inżynieria Środowiska i Energetyka.

Konkurs organizowany jest przez Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych (PZITS) Oddział Podkarpacki wspólnie z Podkarpacką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa (PDK OIIB). Laureaci konkursu zaprezentowali swoje prace, po czym zostały im wręczone dyplomy i nagrody ufundowane przez PZITS, PDK OIIB oraz firmę Adamietz Sp. z o.o.

Nagrody wręczyli:

- JM Rektor Politechniki Rzeszowskiej, prof. dr hab. inż. Piotr Koszelnik,
- Prezes PZITS O. Podkarpackiego mgr inż. Leszek Kaczmarczyk,
- Wiceprezes PZITS O. Podkarpackiego dr hab. inż. Bożena Babiarz, prof. PRz,
- zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB mgr inż. Wacław Kamiński,
- dyrektor sprzedaży firmy Adamietz Sp. z o.o. mgr inż. Andrzej Frydryk.

Tematyka prac konkursowych była bardzo aktualna, poruszała m.in. kwestie zmian klimatycznych w oparciu o analizy danych meteorologicznych, bezpieczeństwa energetycznego uwarunkowanego zmianą cen nośników energii, analizy

systemu zaopatrzenia w wodę w sytuacji kryzysowej, a także systemu oczyszczania ścieków wyposażonego w Sekwencyjny System Biofiltracji Ścieków. Należy podkreślić wysoki poziom merytoryczny oraz aplikacyjny charakter prac, uwzględniający potrzeby rynku i branży.

Celem konkursu organizowanego cyklicznie jest inspirowanie twórczych postaw w rozwiązywaniu problemów technicznych (teoretycznych i praktycznych) z zakresu inżynieria środowiska oraz wyłonienie i wyróżnienie najlepszych prac dyplomowych.

W Konkursie 2024 zastosowano następujące kryteria:

- oryginalność i stopień trudności tematu pracy dyplomowej,
- innowacyjność oraz stopień nowoczesności rozwiązań przyjętych w pracy,
- znaczenie i możliwość praktycznego wykorzystania,
- poprawność redakcji pracy (układ treści, styl, stosowane techniki itp.),
- kompletność pracy łącznie z podsumowaniem lub wnioskami,
- poziom merytoryczny wykorzystanych materiałów.

Komisja Konkursowa przyznała trzy nagrody:

- I nagroda - ex aequo:
 - inż. Agnieszka Czop - Analiza porównawcza pomiarów meteorologicznych dla wybranych stacji meteorologicznych w aspekcie przykładowych zastosowań w inżynierii środowiska; Promotor: dr hab. inż. Katarzyna Pietrucha-Urbanik, prof. PRz;
 - inż. Piotr Sadowski - Dynamika zmian cen nośników energii a koszty ogrzewania; Promotor: dr hab. inż. Bożena Babiarz, prof. PRz;
 - II nagroda:
 - inż. Szymon Horbal - Sekwencyjny System Biofiltracji Ścieków (SSBŚ) w Szadku jako przykład rozwiązań biotechnologii ekohydrologicznych; Promotor: dr hab. Edyty Kiedrzyńskiej, prof. ERCE;
 - III nagroda - ex aequo:
 - inż. Tomasz Królikowski - Analiza funkcjonowania systemu zaopatrzenia w wodę w przypadku blackoutu; Promotor: dr inż. Krzysztof Boryczko;
 - inż. Sebastian Janusz - Analiza kryzysowego zaopatrzenia w wodę wybranych miast; Promotor: dr inż. Krzysztof Boryczko;
- Laureatom i ich promotorom składamy serdecznie gratulacje życząc dalszych sukcesów, a wszystkim studentów studiów II stopnia kierunku inżynieria środowiska zapraszamy do konkursu w 2025 roku.

Komisja Konkursowa i Zarząd PZITS Oddział Podkarpacki

Oprac. Zespół PDK OIIB,
fot. archiwum PDK OIIB

Wacław Kamiński - zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB,
Piotr Koszelnik - Rektor Politechniki Rzeszowskiej, Leszek Kaczmarczyk - prezes PZITS o. Podkarpacki, Bożena Babiarz - wiceprezes PZITS o. Podkarpacki oraz laureaci konkursu

Konkurs „Najlepsza praca własna uczniów szkół ponadpodstawowych” edycja XV

W dniu 10.04.2025 roku w siedzibie Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbył się finał XV edycja konkursu na „Najlepszą pracę własną uczniów szkół ponadpodstawowych”.

Do finału zakwalifikowały się prace uczniów wyłonione w etapach szkolnych. Zgłoszonych zostało 11 prac z 9 szkół: Rzeszowa, Jarosławia, Leżajska, Jasła, Sanoka, Stalowej Woli. Przybyłych uczestników i ich opiekunów oraz jury przywitał zastępca przewodniczącego Okręgowej Rady PDK OIIB Wacław Kamiński. Następnie głos zabrał Prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddział Rzeszowski Zbigniew Styczeń, przywitał gościa honorowego Dariusza

Półciwarka – I wicekuratora Oświaty w Rzeszowie i omówił zasady prezentacji prac.

Prace w konkursie na „Najlepszą pracę własną uczniów szkół ponadpodstawowych” oceniało jury w składzie:

- Zbigniew Styczeń - Prezes Oddziału Rzeszowskiego SEP – przewodniczący jury.
- Dariusz Półciwark – I wicekurator Oświaty w Rzeszowie.
- Liliana Serafin – sekretarz Okręgowej Rady Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
- Robert Ziemia dr inż. – członek Komisji ds. młodzieży i studentów, wykładowca Politechniki Rzeszowskiej.

- Anna Szlachta dr inż.– członek Koła SEP przy Politechnice Rzeszowskiej, wykładowca Politechniki Rzeszowskiej.
- Piotr Bogusz dr hab. inż.– członek Koła SEP przy Politechnice Rzeszowskiej, wykładowca Politechniki Rzeszowskiej.
- Adam Kowalski – dyrektor ds. marketingu firmy Elektromontaż Rzeszów S.A., członek Komisji ds. młodzieży i studentów Oddziału Rzeszowskiego SEP
- Wojciech Bieda - Dyrektor techniczny firmy Elektromontaż Rzeszów S.A., członek Komisji ds. młodzieży i studentów Oddziału Rzeszowskiego SEP.

WYNIK	NAZWISKO I IMIĘ	TEMAT PRACY	SZKOŁA
I miejsce	Mateusz Moskal, Sebastian Ślanda, Tomasz Molita. <i>Opiekun pracy:</i> Robert Maruszak	Robot wielozadaniowy „COBRA”	Zespół Szkół Technicznych w Leżajsku
II miejsce	Damian Iwanicki, Jakub Lechwar, Mateusz Zagórski, Szymon Miśkowicz. <i>Opiekun pracy:</i> Damian Matłosz	Inteligentne zarządzanie wodami deszczowymi „Ekopanol”	Zespół Szkół Nr 3 w Jasle
III miejsce	Dominik Kawalec, Krzysztof Sochacki. <i>Opiekun pracy:</i> Joanna Białogłowska	Szachownica elektroniczna	Zespół Szkół Elektronicznych w Rzeszowie
Wyróżnienie	Paweł Bator, Edward Charczok, Kacper Kosydar. <i>Opiekun pracy:</i> Tomasz Kasprzyk	Rydwan mocy	Zespół Szkół Energetycznych w Rzeszowie
Wyróżnienie	Eryk Ciupak. <i>Opiekun pracy:</i> Piotr Prach	Aplikacja mobilna FizSEP	Technikum TEB Edukacja w Rzeszowie
Wyróżnienie	Dawid Dziadosz, Krystian Marszałek. <i>Opiekun pracy:</i>	Kreatywne projekty Robo Jasło Squad	Zespół Szkół Nr 3 w Jasle
Wyróżnienie	Szymon Siorek – Guliński, <i>Opiekun pracy:</i> Piotr Pawłowski	Magazyn energii na bazie wodoru	Zespół Szkół Technicznych w Rzeszowie
Wyróżnienie	Radosław Bedliński, Wiktor Baran. <i>Opiekun pracy:</i> Joanna Białogłowska	Sonar ultradźwiękowy	Zespół Szkół Elektronicznych w Rzeszowie
Wyróżnienie	Maksymilian Pogoda, Natalia Cygan. <i>Opiekun pracy:</i> Gabriela Rubas – Dębska, Grzegorz Cygan	Stanowisko do nauki SFC	Centrum Edukacji Zawodowej w Salowej Woli
Wyróżnienie	Maciej Bogusz, Antoni Wojnarowski. <i>Opiekun pracy:</i> Joanna Białogłowska	Budowa i zastosowanie silników krokowych	Zespół Szkół Elektronicznych w Rzeszowie

- Urszula Turek – przewodnicząca Komisji ds. młodzieży i studentów, sekretarz Zarządu Oddziału Rzeszowskiego SEP.
- Mieczysław Czyż- przewodniczący Komisji Rewizyjnej Oddziału Rzeszowskiego SEP, członek Komisji ds. młodzieży i studentów.
- Bartłomiej Kuźnicki - manager rozwoju firmy ELECTRA Polska.

Komisja konkursowa miała bardzo trudne zadanie ze względu na wysoki i wyrównany poziom prac. Po długotrwałej dyskusji wyłoniono laureatów trzech pierwszych miejsc oraz przyznano 7 wyróżnień.

Zwycięzcy konkursu oraz wyróżnieni otrzymali cenne nagrody ufundowane przez: Stowarzyszenie Elektryków Polskich O/Rz, Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa, firmy: Elektromontaż Rzeszów S.A, ELECTRA Polska oraz KONTAKT - SIMON S.A.

Wszyscy uczestnicy konkursu wraz z opiekunami otrzymali okolicznościowe dyplomy, listy gratulacyjne oraz gadżety od PDK OIIB.

Celem konkursu jest budzenie i rozwijanie wśród uczniów zainteresowania techniką, umiejętnościami praktycznymi oraz inwencją w doborze tematów.

Irena Jamróż, Urszula Turek

fol.: Mieczysław Czyż, archiwum PDK OIIB

Od lewej kolejno: Zbigniew Styczeń - prezes Oddziału Rzeszowskiego SEP, Dariusz Półćwiartek - I Wicekurator Oświaty w Rzeszowie, Wacław Kamiński - zastępca przewodniczącego OR PDK OIIB

Laureaci I miejsca

Uczestnicy konkursu wraz z opiekunami oraz członkowie jury konkursu

NIERUCHOMOŚCI

MATERIAŁY

WNĘTRZA

DOM I OGRÓD

SPRZĘT

TECHNOLOGIE

**PRODUKTY
I TECHNOLOGIE**

**PORADY
FACHOWCÓW**

**INWESTYCJE
I NIERUCHOMOŚCI**

Wydawca: **SAGIER**

Dział Promocji i Reklamy

501 509 004, reklama@sagier.pl

WWW.PORADNIKBUOWLANY.EU

Największe wydarzenie INTEGRACYJNE BRANŻY BUDOWLANEJ

VI Otwarte Mistrzostwa Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Marszu na Orientację

MUCZNE

23 sierpień 2025

SPĘDŹ AKTYWNIWIE SIERPNIOWĄ
SOBOTĘ W BIESZCZADACH

ZAWODY ODBĘDĄ SIĘ
W KATEGORIACH:

OKRĘGOWE IZBY
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA
(DRUŻYNY 2-OSOBOWE)

OPEN INŻYNIEROWIE
BUDOWNICTWA
(CZŁONKOWIE PDK OIIB
Z OSOBAMI
TOWARZYSZĄCYMI,
DRUŻYNY 2-OSOBOWE)

FIRMY BUDOWLANE
I SPONSORZY (DRUŻYNY
2-OSOBOWE)

RODZINNA DO LAT 10
(CZŁONKOWIE PDK OIIB
Z OSOBAMI
TOWARZYSZĄCYMI
I DZIEĆMI DO LAT 10,
DRUŻYNY 2-4 OSOBOWE)

RODZINNA POWYŻEJ 10
LAT DO 16 LAT
(CZŁONKOWIE PDK OIIB
Z OSOBAMI
TOWARZYSZĄCYMI I
DZIEĆMI POWYŻEJ 10 LAT
DO 16 LAT, DRUŻYNY 2-4
OSOBOWE)

STUDENCI I ABSOLWENCI
UCZELNI KIERUNKÓW
TECHNICZNYCH